உ

கடவுள் துணை.

விவேகசிந்தாமணி

மூலமும் - உரையும்.

இஃது

பலவித்வான்களாலியற்றியதை

மதுரை

தம்புசாமிராயுடுவர்கள் குமாரர்

ந. நப்புசாமிராயுடு அவர்களால்

பார்வையிட்டு.

திருக்கோகேவியபேட்டை

பரியளநகரநமக்கரு

வ - மருதண்ணாராவுத்தர்

அவர்களால்

சென்னை

ஆ - இரத்தினவேலுமுதலியாரது

வாணிவிலாஸ அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897௵

விளம்பரம்.

இந்நூல் சகல கனதனவான்களுக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில் —

இந்த (விவேகசிந்தாமணியை) இதுவரை அநேக அச்சுக்கூடத்தார்கள் செய்யுளாகவே அச்சிட்டு வருவதைச் சில தமிழ் உபாத்தியாயர்களும் பள்ளிக்கூடத்து மாணாக்கர்களும், நெடுங்காலமாய் முயற்சிசெய்து உரையுடன் அச்சிட்டுத்தரவேணுமென்று என்னைக் கேட்டுக் கொண்டபடி சில வித்வான்களால் ஒருவாறு உரையெழுதி அச்சிட்டிருப்பதால் வேண்டியவர்கள் அடியிற் கைசொப்பமிட்டிருக்கிற என்னிடத்திலும் புஸ்தகக்கடைகளிலும் கிரயத்துக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை அணா 2

கவனிப்பு

இப்புஸ்தகத்தைத் தமிழ் உபாத்தியாயர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் பள்ளிக்கூடத்திற் படிக்கும் மாணாக்கர்களுக்குப் பாடம்வைத்து வாசிக்கச்செய்வார்களென நம்புகின்றனன்.

இங்ஙனம்

☞ வ. மருதண்ணராவுத்தர்

குஜிலி பிரம்பு ஒத்தவாடை நெ, 56.

சென்னை.

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகல கனவான்களுக்கும் அச்சுக்கூடத்தாருக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில் இந்த விவேகசிந்தாமணி மூலமும் - உரையும் அடியிற் கையொப்பமிட்டிருக்கிற என்னால் அச்சிட்டு ரிஜிஸ்தர் செய்திருப்பதனால் இப்புஸ்தகத்தை என் அனுமதியன்றி யாதாமொருவர் அச்சிடுவரேல் 1867௵ 25-வது ஆக்ட் 20-வது பிரிவு 6-வது உட்பிரிவின்படி யான்கோரும் நஷ்டத்திற்கும், பினல்கோர்ட்டின்படி குற்றத்திற்கும், உத்தரவாதிகளாக வேண்டுமென்பதைக் கவனிக்கக்கோருகிறேன்.

இப்படிக்கு

திருநெல்வேலிப்பேட்டை

பரிமளக்காரத்தெரு

ஸ்ரீ வ மருதண்ணாராவுத்தர்.

சிவமயம்.

பரமபதிதுணை

விவேகசிந்தாமணி

மூலமும் - உரையும்.

கடவுள் வணக்கம்

வெண்பா.

அல்லல்போம் வல்வினைபோம் அன்னைவயிற் றிற்பிறந்த
தொல்லைபோம் போகாத் துயரம்போம் — நல்ல
குணமதிக மாமருணைக் கோபுரத்துள் மேவும்
கணபதியைக் கைதொழுதக் கால்.

(இதன்பொருள்.) திருவருணைக் கோபுரத்துள், எழுந்தரு ளப்பெற்ற விநாயகக்கடவுளை (பத்தியோடு) வணங்கிக்கரங்கூப்பி அஞ்சலிசெய்யில், சகலதுன்பங்களும் நீங்கும். வலிய ஆணவமலச் சேஷ்டையுமொழியும். இம்மையிற் றாயவயிற் றிற் கருத்தரித்துப் பிறந்ததற்குக் காரணமாய் நின்ற பிராரத்த வினையுமகலும். இப்பிறப்பில் தேடப்பட்ட ஆகாமியவினைகளும் போகும். என்றவாறு.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆபத்துக் குதவாப்பிள்ளை யரும்பசிக் குதவாவன்னம், தாபத்தைத் தீராத்தண்ணீர் தரித்திர மறியாப்பெண்டீர், கோபத்தை யடக்காவேந்தன் குருமொழிகொள்ளாச்சீடன், பாபத்தைத் தீராத்தீர்த்தம் பயனில்லை யேழுந்தானே.

(இ-ள்.) ஆபத்துக்கு உதவாதபிள்ளையும், அரியபசிக்கு உதவாத அன்னமும், தாகவெப்பத்தைத் தீர்க்காத தண்ணீரும், வறுமையறியாமல் (அதிகசெலவுசெய) மனைவியும், கோபத்தைத் தணிக்காத அரசனும், ஆசிரியன் (உபதேசித்த) மொழிகளைக் கொள்ளாத மாணாக்கனும், பாவங்களைத்தீர்க்காத தீர்த்தங்களும் ஆகிய இவ்வேழினாலும் பயனில்லை. எ - று. (௧)

பிள்ளைதானே வயதின் மூத்தாற் பிதாவின் சொற் புத்தி கேளான் கள்ளின்ற குழலாள் மூத்தாற் கணவனைக் கருதிப் பாரான், தெள்ளற வித்தை கற்றுத் தேர்ந்திட்டும் குருவைத் தேடான், உள்ளநோய் பிணிவிட்டாற் றாலுலகம் பண்டிதனைத் தேடார்.

(இ-ள்.) பிள்ளைகளும் வயது முதிர்ந்தபின் தந்தைசொற் புத்தி கேளார்கள், மது (மலராக) கூந்தலையுடைய மனைவியரும் முதிர்ந்தபின் கணவனை மதிக்கமாட்டார்கள், மாணாக்கரும் தெரிந்து குற்றமற்ற கல்வியைக் கற்றுக்கொண்டபின் ஆசிரியனைத் தேடார்கள், நோய்தீர்ந்தபின் உலகத்தினரும் வைத்தியனைத் தேடார்கள். எ - று. (௨)

குக்கலைப்பிடித்து நாவிக் கூண்டினி லடைத்துவைத்து, மிக்கதோர் மஞ்சள்பூசி மிகுமணஞ்செய்தாலுங்கான், அக்குலம் வேறதாமோ வதனிடம் புனுகுண்டாமோ, குக்கலே குக்கலல்லாற் குலந்தனிற் பெரியதாமோ.

(இ-ள்) புனுகுப்பூனை (வசிக்கத்தக்க) கூட்டினில் நாயைப் பிடித்து அடைத்துவைத்து, மேன்மையான மஞ்சள் முதலியவைகள்பூசி அதிக வாசனைகளை யூட்டினாலும் அது ஜாதியில் வேறாகுமா ? அதினிடம் புனுகுண்டாகுமா ? நாய் நாயாகுமல்லால வேறுபெரிய ஜாதியாமோ ? (ஆகா) எ - று. (௩)

ஒப்புடன் முகமலர்ந்தே யுபசரித் துண்மைபேசி
உப்பில்லாக் கூழிட்டாலு முண்பதே யமிர்தமாகும்

முப்பழமொடு பாலன்னம் முகங்கடுத் திடுவாராயின்
கப்பிய பசியினோடு கடும்பசி யாகுந்தானே

(இ-ள்.) (யாவரும்) ஒப்பத்தக்க முகமலர்ச்சியோடு உபசாரஞ்செய்து உண்மையான மொழிகளைப்பேசி, உப்பில்லாக் கூழைவார்த்தாலும் (அது) உண்பவர்க்கு அமிர்தமேயாம். மா, பலா, வாழைமுதலிய முப்பழவர்க்கங்களோடு (உயர்ந்த) அன்னத்தை (அன்பிலாது) முகங்கடுத்து ஒருவர்கொடுப்பாரானால், அவை யுண்பவர்க்கு உள்ளபசியினும், மிகு பசியை யுண்டாக்கு மல்லாமல் தணிக்காது எ-று. (எ)

கதிர்பெறு செந்நெல்வாடக் கார்குலங் கலந்துசென்று, சொரிதிரைக் கடலிற்பெய்யுங் கொள்கைபோற் றுலையத்தீர்ந்த, மதிதனம் படைத்தபேர்கள் வாடினோர் முகத்தைப்பாரார், நிதிமிகப் படைத்தோராகி னிலையிலார்க் கீயமாட்டார்

(இ-ள்.) மேகக்கூட்டங்கள் விளைந்த செந்நெற்பயிர்கள் (நீரின்றி) வாடுகையிலும், அங்கு நீர்பொழியாது அலைகள் வீசாநின்ற சமுத்திரத்தினிடத்து பெய்யுந்தன்மைபோல, உலகத்தில் மதிக்கத்தக்க தனம் படைத்தவர்கள் அதிக நிதியுடையவர்களாவரல்லால், நிலையிலாது வாடினோர் முகங்கண்டு கொடுக்கார்கள்.

ஆலிலை பூவுங்காயு மளிதருபழமு முண்டேல்
சாலவே பட்சியெல்லாந் தன்குடி யென்றேவாழும்
வாலிபர் வந்துதேடி வந்திப்பார் கோடிகோடி
ஆலிலை யாதிபோனா லங்குவந் திருப்பாருண்டோ.

(இ-ள்.) ஆலவிருட்சத்தினிடத்து இலை, பூ, காய், இனிமை தரும்பழம் முதலியவைகளிருந்தால், மிகுதியாகப் பலபட்சிகளும் தமது இருப்பிடம் போல் கூடிவாழும், இலைமுதலியவை நீங்கி மரம்பட்டுநிற்கில், ஒரு பட்சியும் சேரா, அதுபோல மிகுந்த செல்வமிருக்கில் அளவிறந்தவர்கள் வந்துகூடி வந்தனம் செய்வார்கள். செல்வமில்லையேல் ஒருவருங் கூடார்கள்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொருட்பாலை விரும்புவர்கள் காமப்பா லிடைமூழ்
கிப் புரள்வார்கீழ்த்தர், அருட்பாலா மறப்பாலைக் கனவிலு
மே விரும்பார்க ளறிவொன்றில்லார், குருப்பாலுங் கடவு
ளர்பால் வேதியர்பால் புரவலர்பால் கொடுக்கநேரார்,
செருப்பாலே யடிப்பவர்க்கு விருப்பாலே கோடிசெம
பொன் னீந்திடுவார்

(இ-ள்.) செல்வத்தினிடத்தே அதிக விருப்பங்கொள்பவர்கள், காமத்தினிடத்தே மூழ்கிப்புரள்வார்கள் அருளாகிய செல்வத்தைச் சற்றும் தருமத்தைக் கனவிலும் விரும்பார்கள். கொஞ்சமும் அறிவில்லாதவராய், ஆசாரியரிடத்தும், கடவுளிடத்தும், புலவோரிடத்தும், அரசர்களிடத்தும், (ஒரு பொருளும்) கொடுக்க நேரார்கள். கோடிசெம்பொன்னாயினுந் தன்னைப் பாதரட்சையால் அடிப்பவர்க்கே ஆசையோடு வந்தனஞ்செய்து கொடுப்பார்கள். எ - று. (எ)

தண்டாமரையி னுடன்பிறந்து தண்டேனுகராமண்
டூகம், வண்டோகானத் திடையிருந்து வந்தேகமலமது
யுண்ணும், பண்டேபழகியிருந்தாலு மறியார் புல்லோர்
நல்லோரைக் கண்டேகளித்தங் குறவாடித் தம்மிற்கலப்
பார் கற்றோரே.

(இ-ள்.) தவளையானது தன்னுடன் பிறந்து வளர்ந்திருக்கும் குளிர்ந்த தாமரையிலுள்ள தேனை உண்ணவறியாது காட்டிலிருந்த வண்டுகளோவந்து அந்தமதுவையுண்டு களிக்கும் (அதுபோல) நெடுநாளபழகியிருக்கினும் கற்றோர் அருமையை அறிவிலார் அறியார். கற்றவரே அறிவார் எ - று. (அ)

வானரமழைதனி னனையத்தூக்கணந்
தானொருநெறிசொலத் தாண்டிப்பிய்த்திடும்
ஞானமுங்கல்வியு நவின்ற நூல்களும்
ஈனருக்குரைத்திடி லிடறதாகுமே.

(இ-ள்.) முன்னமே பிரயாசையாற் கூடுகட்டி வசித்திருந்த ஓர் தூக்கணாம்பட்சி, வீணாகாலங்கழித்துத் திரிந்து வசிக்க இடமின்றி மழையில் நனைந்து வருந்திய ஒரு வானரத்தைக் கண்டு என்னைப்போல ஓர் இருப்பிடம் செய்துக்கொள்ளலாகாதா, என்றவுடனே, குரங்கு சினந்து அதன் கூண்டைப்பறித்தெறிந்ததுபோல, கல்வியானிறைந்த ஞானநூல்களை அறிவிலோர்க் குரைத்திடில் துன்பமே உண்டாகும். எ - று.

தலைவன் தலைவியைப் புகழ்தல்

வண்டுமொய்த் தனையகூந்தல் மதனபண் டாரவல்லி, கெண்டையோ டொத்தகண்ணாள் கிளிமொழி வாயினூறல் கண்டுசர்க் கரையோதேனோ கனியொடு கலந்தபாகோ, அண்டர்மா முனிவர்க்கெல்லா மமுதமென் றளிக்கலாமே.

(இ-ள்.) வண்டுகள் மொய்த்திருந்தது போன்ற கூந்தலையும் கயலையொத்தகண்களையும், கிளிமொழியொத்த சொல்லையும் உடைய மன்மதபொக்கிஷமென்னும் பெயரையுடைய கொடிபோன்றவளின் வாயினூறல், கற்கண்டோ சாக்கரையோ, தேனோ, பழத்தொடுகலந்தபாலோ, (அறியேம ஆயினும்) தேவமுனிவர்களுக்கெல்லாம் அமிர்தமென்று கொடுக்கலாம். எ-று.

கற்பகத் தருவைச்சார்ந்த காகமுமமுத முண்ணும்,
விற்பன விவேகமுள்ள வேந்தனைச்சேர்ந்தோர் வாழ்வர்
இப்புவி தன்னிலென்று மிலவுகாத் திடுங் கிளிபோல்,
அற்பனைச் சேர்ந்தோர்வாழ்வு தரிதரிதாகுமம்மா.

(இ-ள்.) கற்பக விருட்சத்தை அடுத்த காகமும் அமிர்தமுண்ணும் மிகுதியான அறிவுள்ள வேந்தனைச்சேர்ந்த (எளியரும்) வாழ்வடைவார்கள். இலவுவிருட்சத்தின் காயைப்பார்த்து

றப் பழுக்கும் பழுக்குமென்று காத்திருந்து அபலமடையுங் கிளியைப்போல அறபனைச்சேர்ந்தோருலகில் வாழ்வது அரிதி னுமரிதாகும, அமமா, வியப்பிடைச்சொல். எ - று. (கக

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்

ஆலகால விடந்தனையுநமபலா மாற்றையும பெருங காற்றையு நமபலாங், கோலமாமத யானையை நம்பலாங் கொலுமவேங்கைப புலியையு நமபலாங், காலனார்விடு தூதரை நமபலாங் கள்ளர் வேடா மறவரை நம்பலாஞ், சேலைகட்டிய மாதரைநமபினாற் றெருவினின்று தியங்கி த்தவிப்பரே.

(இ-ள்.) ஆலகாலவிடம், ஆறு, பிரசண்டக்காற்று, அழகி ய பெரியமதயானை, கொலலத்தக்க வேங்கை, புலி, எமனாலே வுங் தூதாகள், கள்ளா, வேடர், மறவா, இத்யாதி பேர்களையும், நமபினாலும், சேலைகட்டிய மஙகையரை (நம்பொனாது) நம்பு வரேல தெருவில நின்று மயங்கித்தவிப்பார்கள். எ - று. (கஉ)

சஙகுபெவண் டாமரைக்குத் தந்தைதா யிரவிதண ணீர், அங்தரைக் கொயதுவிட்டா லழுகச்செய தநீர் கொலலும், தங்கவண் கரையிறபோட்டாற சூரியன் கா யங்துகொலலான், தங்களி னிலைமைகெட்டா லிப்படித் தாய ருதவாரே.

(இ-ள்.) சங்குபோலும் வெள்ளைந்தாமரைக்குச் சூரியனு ம,தண்ணீரும, பிதாமாதாக்களாகவிருக்கினும், அந்தாமரையை க் கொய்துவிடில அந்நீரேயதனை அழுகச்செய்து கொல்லும் க ரையிலவிடில் சூரியன் காய்ந்துகொலவான், அதுபோலந்தங்க ளிலைவிட்டுப் பெயர்ந்தவர்கள் இவ்விதம்வருந்துவார்கள். எ-று

நாய்வாலை யளவெடுத்துப் பெருக்கித்தீட்டி னாற் பிறை யெழுத்தெழுத் தாணியாமோ, பேய்வாழுஞ் சுடு காட்டைப பெருக்கித்தள்ளிப பெரியவிளக்கேற்றிவைத் தால வீடதாமோ, தாயவார்த்தை கேளாதசஙக சண்டிக

கென் சாற்றிடினு முலுத்தகுணந் தவிரமாட்டான், ஈவா ரை யீயவொட்டானிவனுமீயா னெழுபிறப்பினுங் கடை யாமிவன் பிறப்பே.

(இ-ள்.) நாயினது வாலை (எழுத்தாணி இலக்கணப்படி நீட்டித்தீட்டினாலும்நல்ல தமிழ் எழுத்துக்களை எழுதுங்கருவி யாகுமா, பேய்கள்வாழுஞ் சுடுகாட்டைக் கூட்டித்தள்ளி பெரி தாகிய விளக்கேற்றி வைத்தாலும் வாசஞ்செய்தற்குரிய வீடா குமா, தாய்மொழி கேளாதசகசண்டிக்கு எவ்விதம் உரைக்கினும் உலோபகுணத்தை விடமாட்டான். கொடுப்பவரையுங்கொடுக் கவொட்டான தானுங்கொடான். இவனது ஜன்மம், ஏழுவகைப் பிறப்பினும் ஈனத்துவமடைந்த கடைஜன்மமேயாகும். எ - று.

வெட்டுவாள் விழுவாள்பொய்யே மேலைவிழுந் தழு வாள்பொய்யே, தம்பலந் தின்பாள்பொய்யே சாகேனே யென்பாள்பொய்யே, அம்பினுங் கொடியகண்ணா [illegible] ரனு சிநேகமானோர், நம்மினை போகமெல்லா நாயினுங் கடையாவாமே.

(இ-ள) இயங்குவள், விழுவள் மேலவிழுந்தழுவள (பிரிந் தவனைப் போல) எச்சிற்றம்பலத்தையுமுண்பள (உன்னை [illegible] கூட) இறப்பேனென்பாள, (இவையாவும்) பொய்யே, இவ்வித ஜாலங்களமைந்த பலவஞ்சகங்களையுடைய, அம்பினுங்கொடிய செய்கைகளைக்காட்டுங் கண்களையுள்ள மங்கையரை நம்பி சுகங் களெல்லாம் (பலமுறையும்) நாயினுங் கீழ்ப்பட்டவையேயாகும்.

கொப்பத்தான் மங்கையருக் கழகுகுன்றுங் கேள்வி யில்லா வரசனாலுலகம் பாழாம், துற்புத்தி மந்திரியால [illegible] க்கீனமாஞ் சொற்கேளாப் பிள்ளைகளாற் குலத்துக்கீனம், நற்புத்தி கற்பித்தா லற்பர்கேளார் நன்மைசெய்யாத் தீமை யுடனையாக்குசெய்வார், அற்பரோ டிணங்கிவிடிற் பெரு மைதாழும் பெரியதவங் கோபத்தா லழிந்துபோமே.

(இ-ள.) மங்கையருக்கு கருப்பத்தால் அழகு குறையும். (நியாயமுறை) யினவாத அரசனால உலகுபாழாகும இராஜ

ங்கத்துக்கு துற்புத்தியுள்ள மந்திரிகளால கெடுதியுண்டாகும். அறிவிலார்க்கு நல்லபுத்திகளைச் சொன்னாலுங்கேளார். நன்மை செய்பவர்க்கு உடனே தீமையையே பாராட்டிச்செய்வார். (இவ்விதமான) சிறியவர்களோடு கூடினவர் மகிமை குறையும். கோபத்தினால் அருமையாகிய தவங்களுஞ்சிதைந்து போம்.

தன்னுடன் பிறவாத்தம்பி தன்னைப்பெறாத் தாயார்
தந்தை, அன்னியரிடத்துச்செல்வ மரும்பொருள் வேசி
யாசை, மன்னிய வேட்டினகல்வி மறுமனையாட்டி வாழ்
க்கை, இன்னிவாங் கருமமாறு மிடுக்கத்துக் குதவாவ
ன்றே.

(இ-ள்) உடன்பிறவாத சோதரன், தன்னைப்பெறாத தாய்தந்தையா, மற்றோரிடத்திலுள்ள செல்வம் பொருளிச்சை கொண்ட வேசியாசை. ஏட்டி லெழுதியிருக்குங் கல்வி அயலான மனைவியோடு கூடியவாழ்க்கை. இந்த ஆறுவகைகளும் தக்க சமயத்துக்கு உதவமாட்டா. எ-று. (கஎ)

ஒருநாளுக்கு மிரண்டு மொன்றேகேளா யென்னையா
ளையனையு மனையுங்கேட்டேன், இருநாளுக்கு மூன்றுட
னே யொன்றுஞ்சொல்லா யிம்மொழியைக் கேட்டபடி
யீந்தாயாயின், பெருநாளுக்கு மறுநாளும்பெறுவாய் பொ
ல்லா பின்னையோ மொழிபுகல வேண்டாமென்றே சனி
நாளும் பத்துமொரு பதினொந்தாலே சகிக்கமுடியாதினி
யென சகியேயானே.

(இ-ள்.) ஆறாவது ராசி - கன்னி மூன்றாவது நாள் - செவ்வாய், பனிரண்டாவது நட்சேத்திரம் - உத்திரம். இருபத்தெட்டாவது வருடம் - ஜெய, இருபத்தொன்பதாவது ஆண்டு மன்மத. (கருத்து) கன்னியே உன் செவ்வாயைக் கேட்டேன் ஒருத்திரம் சொல்லாய். கேட்டபடி கொடுப்பாயாகில் ஜெயம் பெறுவாய், வேறுபுகன்மொழி சொல்லக்கூடாது மன்மதவே தனை யினி யென்றால் சகிக்கமுடியாதுமானே, இஃது ஓர்விர கற்றோன் கூறியது, எ-று. (கஅ)

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

தேனுகாவண்டு மதுதனையுண்டு தியங்கியே கிடந்த
தைக்கண்டு, தானதைச்சமபுவின் கனியென்று தடங்கை
யாலெடுத்துமுன்பாாத்தாள், வானுறுமதியம் வந்ததென்
றெண்ணி மலர்க்கரங்குவியுமென்றஞ்சிப், போனதுவண்
டோ பறநததோபழநதான புதுமையோவிதுவெனப் புக
ன்றாள்.

(இ-ள்.) தேனையுண்ணத்தக்க வண்டுகள் அந்தமதுக்களை
யுண்டு, மயங்கிக் கிடந்ததைக்கண்ட (ஒருபெண்) அதை நாவற
பழமென்று விசாரித்த தனதுகையா லெடுத்துப்பார்த்தாள்.
அவ்வண்டு (அவள் முகத்தினழகால்) ஆகாயத்தின கணணுவள
சந்திரன்வந்ததென்று நினைத்து அதனால அவள்கரமாகிய தாம
ரைமலா மூடிக்கொள்ளுமென்று பயந்து பறந்தது, பினபு அம
மங்கை, பறநதுபோனது வண்டோ? பழமோ? அலலது யா
துபுதுமையோவென்று ஐயமுற்றுச்சொனனாள். (இதுஒருஸ்தி
ரியின முகத்தையுங கரத்தையும வியந்து கூறியது.) (௧௧)

கருதியநூல கல்லாதான மூடனாகுங் கணக்கறிந்து
பேசாதான் கசடனாகும, ஒருதொழிலு மிலலாதான்முக
டியாகும் ஒன்றுக்கு முதவாதான் சோமபனாகும், பெரி
யோர்கண்முனனின்று மரநதைப்போலும பேசாமலிருப்
பவனே பேயனாகும, பரிவுசொலித தழுவினவன பசப்
பனாகும பசிபபவருக் கிட்டுண்ணான் பாவியாமே.

(இ-ள்.) மதிக்கத்தக்க நலல சாஸ்திரங்களைக் கல்லாதவன்
மூடன. அளவறிநது பேசாதவன கசடன். ஒரு தொழிலு மில்
லாதவன் மூதேவி. ஒன்றுக்கு முதவாதவன் சோம்பன். மரம்
போலவணஙகாது, அறிவுடையோர் முன்பாகநின்று துதியா
திருபபவனே பேயன். (அன்பின்றி) அன்புபோற் காட்டித்தழு
வுகின்றவன் பசப்புகின்றவன். பசியாளாகளுக்குக் கொடுத்து
ண்ணாதவன்பாவி. எ - று. (உ0)

தாங்கொணு வறுமைவந்தாற் சபைதனிற் செல்ல நாணும, வேஙகைபோல் வீரங்குன்றும் விருந்தினாக்கா ணநாணும், பூங்கொடி மனையாட்கஞ்சும் புல்லருக்கிணகக ஞ்செயயும, ஓங்கிய வறிவுகுன்று முலகெலாம பழிக்குந தானே.

(இ-ள்.) பொறுப்பதற்கரிய தரித்திரம் (ஒருவனுக்கு) வந்தால் சபையிற்செலல வெட்கமாம். வேங்கைப்புலிபோலுளள வீரமுங்குறையும். விருந்தினரைப்பார்க்கவும் வெட்கமுணடாம. புட்பக்கொடிபோனற (இடையையுடைய) தன்மனைவிக்கும பயப்படவேணடிவரும. அறபர்களோடு கூட்டுறவுண்டாம். மேன்மேலும் வளரததகக அறிவும் குறையும. உலகமெலலாம பழிததறகிடமுணடாம். எ - று. (உக)

அரும்புகோணி லதுமணங்குன்றுமோ
கரும்புகோணிடிற கட்டியும்பாகுமாம்
இரும்புகோணிடில யானையைவெலலலாம்
நரமபுகோணிடில் நாமதற்கென்செய்வோம்.

(இ-ள்.) புட்பத்தரும்பு கோணலாயிருந்தாலும், அதின் மணம குறையுமோ? குறையா. கரும்புகோணலாயிருநதாலும வெலலமும் பாகுமாகும். இரும்புகோணலானல பெரியமதயானையையும ஜெயிககலாம (தேக) நரமபுகள்கோணி (கிரியாண திலச ஒருவற்கெய்தில்) நாமென்னசெய்வோம. எ - று ()

அன்னையே யனையகோழி யறந்தனை வளர்க்குமா தே, உனனையோ ருண்மைகேட்பே னுரைதெரிந் துரை தகலவேண்டும், என்னையே புணருவோர்க ளெனககு போ ரின்பநல்கிப, பொன்னையுங கொடுத்துப்பாதப்போ தினில வீழ்வதேனோ.

(இ-ள்.) தாய்போலுங் கருணையுள்ள பாங்கி ஆகிய தரும குணமுள்ள பெண்ணே? உன்னிடததில ஒருண்மைகேட்கின றேன். அதைத்தெளிந்து சொல்லவேண்டும்! அதாவது, என னிடத்துக் கல்வியைவிரும்பினவர்கள் எனக்கும இன்பத்தைக் கொடுத்துப் பொருளையுங்கொடுத்து எனது மலர்போன்றகாலி ல் வீழ்கின்றார்கள். யாதுகாரணம்.? எ - று. (உஙு)

பொம்மெனப் பணைத்துவிம்மிப் போர்மதன் மயங்
கிவீழுங், கொம்மைமேசா முலையினுளே கூறுவேனொன்று
கேளைமோ, செம்மையிலறஞ் செய்யாதார் திரவியஞ் சி
தறவேணடி, நம்மையுங் கள்ளுஞ்சூதும நான்முகன் ப
டைத்தவாறே.

(இ-ள்.) பொலிவாகிபருத்து விம்முதலுற்று, வலிமை
யுள்ள மன்மதனையும் மயங்கச்செய்யும வட்டவடிவான தனத்
தையுடையவளே ? ஒன்று சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக, செவ்
வையாகத் தருமஞ்செய்யாதவர்கள் பொருள்களெல்லாஞ் சித
றுதலடையும பொருட்டே நமபோன்ற வேசியரையும், கள்ளை
யும், சூதாடுதலையும, பிரமதேவன் படைபபித் திருக்கிறான்.
எ - று. இவ்விரணடு செய்யுட்களும ஒரு தொடா. (உச)

பொன்னொடு மணியுண்டானாற் புலையனுங் கிளைஞ
ரென்று, தன்னையும புகழ்ந்துகொண்டு சாதியின்மணமு
ஞ் செய்வர், மன்னரா யிருநதபேர்கள் வகைகெட்டுப்
போவாராயின், பின்னையு மாரோவென்று பேசுவாரேசு
லாரே.

(இ-ள்.) பொருளும் புகழும் (ஒருவனுக்கு) உண்டானால்
அவன் புலையனாகினும, தன் சுற்றத்தானெனறு புகழ்ந்துகொ
ணடு உயர்ந்த சாதியிலும் மணமுடிப்பார்கள், அரசராயிருந்த
வரும் யாதொருவழியுமின்றிக் கெட்டுப்போவாராகில அவனை
யாரோவென்று இகழ்ச்சி பேசுவார்கள். எ - று. (உரு)

கலிவிருத்தம்.

வேதமோதிய வேதியர்க்கோர்மழை
நீதிமன்னர் நெறியினுக்கோர்மழை
மாதர்கற்புடை மஙகையர்க்கோர்மழை
மாதமூன்று மழையெனப்பெய்யுமே.

(இ-ள) வேதமோதுகின்ற அந்தணருக்கு ஒரு மழை, நீ
திவழுதப்பாத அரசாகளுக்கு ஒரு மழை, அழகிய கற்பிற்சிறந்
த மஙகையருக்கு ஒருமழையாக ஒவ்வொருமாதத்திலும் மூன்
றுமழை வருஷிக்கும். எ - று. (உசு)

அரிசிவிற்றிடு மாதணர்க்கோர்மழை
வரிசைதப்பிய மன்னருக்கோர்மழை
புருஷனைக்கொன்ற பூவையர்க்கோர்மழை
வருஷமூன்று மழைபெய்யுமே.

(இ-ள்) (தற்காலம்) அரிசிவிற்பனைசெய்கின்ற பிராமணர்களுக்கு ஒரு மழை, நியாயந்தவறிய ராஜாகளுக்கு ஒருமழை, கணவனைகொல்லும் பெண்களுக்கு ஒரு மழையாக ஒவ்வொருவருடத்திலும் மூன்றுமழை பொழிகின்றன. எ - று (உஎ)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருப்பதி மிதியாப்பாதஞ் சிவனடி வணங்காச் சென்னி, இரப்பவர்க கீயாக்கைக ளினியசொற் கேளாக்காது, புரப்பவர் தங்கள்கண்ணீர் பொழிதரச் சாகாத்தேகம, இருப்பினும் பயனென்காட்டி லெரிப்பினு மில்லைதானே.

(இ.ள்.) ஸ்ரீ சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்குந் திவ்ய க்ஷேத்திரஙகளை மிதியாதான பாதமும், சிவபெருமானுடைய பதத்தை வணங்காதான்தலையும், யாசிப்பவருக்குக் கொடாதான் கைகளும், இனிமையான சொற்களைக்கேளாதான் செவியும, தஙகளை ரட்சிக்கின்றவர்கள் கணகளிலிருந்து ஜலமொழுகப் பார்த்தும உயிர கொடாதான் தேகமும, இருந்தும பயனென்ன, காட்டில வைதது எரித்திடினும பயனில்லை. எ - று. ()

தன்னுடல் தனக்கொன்றீந்தால் தக்கதோர் பலமதாகும், மின்னியல வேசிக்கீந்தால் மெய்யிலே வியாதியாகும், மன்னிய வுறவுக்கீய்ந்தால் வருவது மயக்கமாகும், அன்னிய பரத்துக்கீயந்தா லாருயிர்க் குதவியாமே.

(இ-ள.) தன் தேகத்துக்கு ஒன்றைக்கொடுக்கில் அதற்குத்தக்க பலமுணடாகும் மின்னலைப்போல அன்பைககாட்டி மறைககும் இயல்புள்ள வேசையருக்குக் கொடுத்தால தேகத்திற் பிணியுண்டாகும். பொருந்திய உறவினருக்குக் கொடுத்தால

மனமயக்கமேவருவதாகும். அன்னியருக்குக் கொடுத்தால் சார்ந்த உயிர்த்துணையாகும. எ - று. (உக)

படியினபொழுதே வதைத்திடு பச்சை நாவியை நமபலாம, பழிகமக்கென வழிமறித்திடுபழைய நீலியை நமபலாங், கொடுமைதக்குவடென வளர்ந்திடு குஞ்சரத்தையு நமபலாங், குலுஙகபபேசி நகைத்திடுஞ்சிறு குமரரதம்மையு நம்பலாங, கடையிலககரு மெழுதிவிட்ட கணக்கரதமமையு நமபலாங, காககைபோலவிழி பாாத்திடுங்குடி காணியாளரை நமபலாம, நடைகுலுக்கியு முகமினுககியு நகைநகைததிடு மாதரை, நமபொறுதுமெயநம பொறுதுமெய நமபொறுதுமெய காணுமே

(இ-ள்.) உலகத்தில உணடபொழுதே கொல்லத்தக்க விஷத்தையும், பழியைககருதாது ஓர வணிகனை வழிமறிததுக கொலைசெய்த பழயனூர்நீலியையும, கொடிய முமமதஙகளையுடைய மலைபோன்று வளர்கிரா நின்ற யானையையும், குலுக்கிபபேசிசசிரிதது ஏமாறறும யவ்வனச சிறுவரையும, குடிகளுககுக் கணக்கின உளவுபணத்தைககாட்டாமல மோசவகையாய தான் எழுதிவைத்தக் கட்டித்தொகையைக்காட்டி வஞசிககும கணக்கர்களையும, ஒரே விழியையுடையதாயிருநதும் கூரியபார்வையை யுடையதான காக்கையைபபோலப பயிரிடுங் குடிகளுககு யாதொரு ஆதாயமுங கிட்டாதபடி கட்டிக்கார்க்கும காணியாட்சியை யுடையவரையும நம்பலாகும். நடக்கும்போதே குலிக்கியும், முகத்தைமஞ்சள்முதலியவற்றால் மினுக்கியும், பறகளதெரிய நகைத்தும திரிகின்ற மாதாகளை நமபக்கூடாது. உணமை ! உணமை !! உணமை !!! எ - று. (கஉ)

கலிநிலைத்துறை.

வண்டுகளிருந்திடின் மதுவையுண்டிடுங்
தண்டமிழிருந்திடிற் சங்கஞ்சேர்ந்திடுங்
குண்டுணியிருந்திடிற் கோளகள்மிஞ்சிடும்
பெண்டுகளிருந்திடிற் பெரியசண்டையாம.

(இ-ள்.) வண்டுகளிருந்தால் தேனையுண்ணும், அழகியதமி ழிருந்தால் அநேகக்கூட்டத்தினர் உறவுண்டாம், குண்டுணிக ளிருந்தால் கோள்களே மிகுதியுண்டாம். பெண்கள் பலர்கூடி யிருந்தால் பெரியசண்டை சச்சரவுகளுண்டாம். எ - று. ()

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

கற்புடை மாதர்கொங்கை கவரிமான் மயிரின் கற்றை, வெற்புறு வேங்கையின்றோல் வீரன்கை வெய்ய கூர்வேல், அற்பர்தம பொருள்கடாமு மவரவரிறந்தபின்னே, பற்பலர் கொள்வாரிநதப் பாரினி லுண்மைதானே.

(இ-ள்.) கற்புள்ள பெணகளினமுலை, கவரிமான் மயிர்முட, மலையிலுள்ள வேங்கையின்தோல், சுத்தவீரர்களின் கையிலுள்ளவேல, அற்பர்களிடத்திலுள்ள பொருள், இவையாவும, அவரவா உயிர்நீஙகியபினனே பலருங்கைக்கொளவாாகள். இவை உலகததில் சத்தியமே. எ - று. (கஉ)

விணா பூண்டாலுநதங்கம் வெறும்பொயயா மேற்பூச்சென்பார், பூணுவார் தராப்பூண்டாலும் பொருந்திய தங்கமென்பார், காணவே பனைக்கீழாப் பாற்குடிக்கினுங் கள்ளேயென்பார், மாணுலகததோர் புல்லாவழங்குரை மெய்யென்பாரே,

(இ-ள்.) அற்பர்கள் தங்கததை அணிந்திருந்தாலும். கண்டவர்கள் தங்கமலல; மேற்பூச்சென்பார்கள். பூணத்தக்க செல்வர்கள் தாாபித்தளைமுதலிய நகைகளை யணிந்திருந்தாலும், உயர்ந்த தங்கமென்பார்கள். பலரும்பார்க்கப் பனைகிழலி லிருந்து பாலைக்குடித்தாலும் களகுடிததானெனபார்கள், பெருமை தங்கிய உலகததோா அறிவீனருரைக்கும மொழிகளையே மெய்யென்பாாகள். எ - று. (கங)

கலிநிலைத்துறை.

ஓரியேமீனுவங் தூணிழநைதயோ
காரியேகண்பிழை நாட்டிலில்லையோ

பாரியகணவனைப் பழுதுசெய்துநீ
நீரிலேயிருப்பது நிலைமையல்லவே

(இ-ள்.) கணவனை இகழ்ந்து நீங்கிவந்த ஒரு பெண் ஓநரி யே ? ஓர் மீனையிச்சித்து வாயிலிருந்த உணவை யிழந்தனையே யாதுகாரணமென்ன, அந்நரி ஓபெண்ணே ? எதேனும் தவறு தல உலகத்திலில்லையா ! நீயோ பெருமைதங்கிய புருடனையிக ழ்ந்து நீ இத்தன்மையிலிருப்பது உன்தன்மைக் கழகல்லவே என்றது. எ - று. (கஎ)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

சம்புவே யென்னபுத்தி சலந்தனின் மீனைநம்பி
வம்புறு வடத்தைப்போட்டு வானத்தைப் பார்ப்பதேனோ
அம்புவி மாதேகேளா யரசனை யகலவிட்டு
வம்பனைக் கைபிடித்த வாறுபோ லாயிற்றன்றே.

(இ-ள்.) நரியே என்ன மதியால்ஜலத்திற றுள்ளிய மீனை நம்பி, நாற்றமுள்ள மாமிசத்துண்டையிழந்து ஆகாயத்தை எட் டிப்பார்க்கின்றனை, யாது காரணமென்றுகேட்ட பெண்ணைப் பார்த்து அந்தநரி உலகத்தில் மெச்சத்தக்க பெண்ணே ? தன் நாயகனாகிய அரசனையகலவிட்டு மற்றொரு புருஷனைக் கைப் பிடித்தவாறு போலாயிற்றென் றறிவாயாக வென்றது, எ-று.

மூப்பிலாத குமரிவாழ்க்கை முனையிலா வரசன்வீரங்
காப்பிலா விளைந்தபூமி கரையிலா திருந்தவேரி [ஞானம்
கோப்பிலான் கொண்டகோலங் குருவிலான் கொண்ட
ஆப்பிலாச் சகடுபோலே யழியுமென றுரைக்கலாமே.

(இ-ள்.) தனக்கு மூத்தோரில்லாமற் றனியேவாழும் பா லியப்பெண்வாழ்வும், கோபமில்லாத அரசன்வீரமும், காத்த லில்லாமல விளைந்த பூமியும், கரையில்லாதிருந்த ஏரியும், தன் னிடம் வேண்டியவைகளமைத லில்லாதவன் கொள்ளும்இடம் பமும், ஆசாரியனில்லாதவன்கொண்ட ஞானமும், ஆகிய இ வையாவும், அச்சாணியில்லாத வண்டிபோல அழிந்துபோமெ னறு சொல்லலாம். எ - று. (கஅ)

பொன்னின்மணிகிண்கிணி சிலம்பொலிபுலம்ப
மின்னுமணிமேகலைகள் மெலமெனவொலிபரச
சினமலர்கொண்டுசில சேடியர்கள்சூழ
அனனமெனவலலவென வாமெனவுரைத்தார்.

(இ-ள்) பொன்மணிகளும், சதங்கைமணிகளும், சிலம்புகளுஞ்சபதிக்கப்பிரகாசிக்கின்ற மணிமேகலைகள் மெதுவாய் ஒலிக்க, அரும்புமலர்களைக்கொண்டு சிலபாங்கியர்கள் சூழ்ந்துவர நடக்கின்றவள் அன்னமோ! அல்லவோ! வென்று கண்டோர் கூறினர் (ஒருபெண் நடையைப்பற்றிக்கூறியது.) (௩௭)

கானலை நீரென்றெண்ணிக் கடுவெளி திரியுமான்போல
வாழுறு மிலவு காத்த மதியிலாக் கிள்ளையேபோல்
தேனினைக் கண்டுதும்பி தியங்கிய தகைமையேபோல்
நானுனை யரசென்றெண்ணி நாளையும் போக்கினேனே

(இ-ள்) கானலைத்தண்ணீரென்று நினைத்து வெட்ட வெளியில் ஓடித்திரியும் மான்போலவும், பழுக்குமென்று இலவுவிருக்ஷத்தைக்காத்த அறிவில்லாத கிளியைப்போலவும், களாவையெண்ணிமயங்கிய வண்டுபோலவும், நானுன்னை ராஜனென்றுகருதி நாளைவீணாகப்போக்கினேன். எ - று. (௩௮)

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவிவருந்தல்

சங்குமுழங்கு தமிழ்நாடன் றன்னைநினைந்த போதெல்லாம், பொங்குகடலு முறங்காது பொழுதோர் நாளும் விடியாது, திங்களுறங்கும் புள்ளுறங்குந் தென்றலுறங்குஞ் சிலகாலம், எங்குமுறங்கு மிராக்கால மென்கண்ணிரண்டு முறங்காதே.

(இ-ள்) சங்குகள் முழங்காநின்ற எனது தமிழ்நாட்டதிபனை நினைக்கும்போதெல்லாம், அலைகள் வீசாநின்ற சமுத்திரமும் தூங்குவதில்லை பொழுதும் விடிகிறதில்லை. சந்திரனும் அன்றில் குயில்முதலிய பட்சிகளும், தென்றற்காற்றும் சிலகாலந்தூங்கும். பேய்முதலிய சகலபிராணிகளும் தூங்கத்தக்க விராக்காலத்தில் யாது காரணமோ என் கண்கள்மட்டும் உறங்குவதில்லை. எ - று. (௩௯)

அரவினை யாட்டுவாரு மருங்களி றாட்டுவாரும்
இரவினிற் றனிப்போவாரு மேரிநீர் நீந்துவாரும்
விரைசெறி குழலியான வேசையை விரும்புவாரும்
அரசனைப் பகைத்திட்டாரு மாருயி ரிழப்பார்தாமே.

(இ-ள்.) பாம்பாட்டுகிறவர்களும், அரியயானையைப் பாகர்களும், இராத்திரியில்தனிவழிசெல்கின்றவர்களும், தடாகஜலத்தில்நீந்துகின்றவர்களும், வாசனைநிறைந்த கூந்தலையுடைய வேசியை இச்சிக்கின்றவர்களும், அரசர்களைப் பகைத்துக்கொண்டவர்களும், பொருந்திய உயிரை இழப்பார்கள். எ - று. (௪௰)

வாழ்வது வந்தபோது மனந்தனின் மகிழ்வேண்டாம்
தாழ்வது வந்தாலுந் தளர்வரோ தக்கோர்மிக்க
ஊழ்வினை வந்தாலொருவரால் விலக்கப்போமோ
ஏழையா யிருந்தோர்பல்லக் கேறுதல் கண்டிலீரோ.

(இ-ள்.) வாழ்வுவந்தகாலத்தில் மனதில்மகிழ்ச்சியை வைக்கக்கூடாது. தாழ்வுவந்ததென்று வருந்தவுங்கூடாது. இதுவே யான்றோர்செய்கை. ஊழ்வலியால்வரும் செய்கைகளை யாராலே விலக்கலாம். ஏழையாயிருந்தவர்கள் உடனே சிவிகையிலேறத்தக்க செல்வவான்களானதை நீங்கள் பார்த்ததில்லையா! எ-று.

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

பருப்பதங்கள் போனிறைந் திடுநவமணிப் பலன்க
ளைக்கொடுத்தாலும், விருப்பநீங்கிய கணவரைத்தழுவுத
ல் வீணதாம் விரையார்ந்த, குருக்குசந்தனக் குழம்பினை
யன்பொடு குளிர்தர வணிந்தாலும், செருக்குமிஞ்சிய வ
ற்பர்தந் தோழமை செப்பவுமாகாதே

(இ-ள்.) மலைகளைப்போலக் குவியல் குவியலாக ஒன்பதுவகை இரத்தினங்களையும், பலருக்குக்கொடுத்தாலும் விருப்பமில்லாத கணவரைக்கூடுதல் வீணேயாம். வாசனைபொருந்தியமிகுந்த செருக்குடைய அற்பர்கள் சந்தனக்குழம்பை ஆசையோடு குளிர்ச்சிதரப் பூசினாலும், அவர்கள் சிநேகத்தை வாயினால் சொல்லவுங்கூடாது. எ - று (௪௨)

கலிநிலைத்துறை.

பெருத்திடுசெல்வமாம் பிணிவந்துற்றிடில்
உருதெரியாமலே யொளிமழுங்கிடும்
மருந்துளதோவெனில் வாகடத்திலை
தரித்திரமென்னுமோர் மருந்திற்றீருமே.

(இ-ள்.) (ஒருவனுக்கு) பெருத்த செல்வச்செருக்கென்னும், வியாதிவந்து கூடினால், உருவந்தெரியாமலே, கண்ணொளி மழுங்கிவிடும். இதற்கு மருந்துள்ளதோவென்று ஆராயில வயித்தியர் கூறிய வாகடங்களிலில்லை, தரித்திரமென்று சொல்லத்தக்க மருந்தினால் உடனேதீரும். எ - று. (சஙு)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

அத்தியின் மலரும்வெள்ளை யாகமைகொள் காக்கைதானும், பித்தர்தம் மனமுநீரிற பிறந்தமீன் பாதந்தானும், அத்தன்மால் பிரமதேவ னாலளவிடப் பட்டானுஞ், சித்திரவிழியார் நெஞசந் தெளிந்தவ ரில்லைகண்டீர்.

(இ-ள்.) அத்திமரத்தின் பூவையும், வெள்ளைநிறங் கொண்ட காக்கையையும, பயித்தியகாரர மனதையும், ஜலத்திற்பிறந்த மச்சங்களின் பாதத்தையும, சிவன் - விஷ்ணு - பிரமதேவன முதலியவர்களால் அளவிடப்பட்டு ஓர்வேளை கண்டறிந்தாலும், சித்திரத்தையொத்த கண்களையுடைய பெண்களின் நெஞ்சத்தின் கருத்தைக்கண்டு தெளிந்தவர்கள் உலகத்தி லில்லை. எ - று. (சச)

சொல்லுவார் வார்த்தைகேட்டுத் தோழமை யிகழ்வார்புல்லர், நல்லவர் விசாரியாமற் செய்வரோ நரிசொற்கேட்டு, வல்லியும் பசுவுங்கூடி மாண்டதோர் கதையைப்போல, புல்லியரொருவராலே போகுமே யாவுநாசம்.

(இ-ள்.) அற்பர்கள் பிறர் சொல்லும் வார்த்தைகளைக்கேட்டுச் சினேகத்தை இகழ்வார். மேலானவர்கள் நன்றாய் விசாரியாமல ஒன்றையும் செய்வரோ ? செய்யார். ஓர் நரியினது

சொல்லைக்கேட்டு ஒருபுலியினிடத்திற்பசுசேர்ந்து இறந்தபோ னகதையைப்போல் அறிவீனராலே, யாவும் நாசமாய்ப்போம். இக்கதை பஞ்சதந்திரத்திலுள்ளது. எ - று. (௬௫)

கதலிவீரர் களத்திடைவையினும்
குதலைவாயிற் குழவிகள்வையினும்
மதனலீலையின் மங்கையர்வையினும்
இதமுறச்செவிக் கின்பமவிளையுமே.

(இ-ள்.) விருதுகளைப் பெற்ற சுகதவீராகள் யுத்தகளததி னிடததுத திட்டினாலும், மழலைச்சொற்களையுடைய குழநதை கள வைதாலும், மன்மதலீலாவிநோதக் கலவியில மஙகையாக ள நிநதிததாலும், இனிமையுறச்செவிக்கு இனபமே உணடா கும எ - று. (௬௬)

புததிமான் பலவானாவான் பலமுளான் புததியறறல
எநதனை விததததினு மிடறது வநதேதீரு ா
மறறொரு சிங்கநதனனை வருமுயல கூட்டிச்சென்றே
உறறதோர் கிணற்றிற்சாயல காட்டிய வுவமைபோலே.

(இ-ள.) ஓா சிஙகத்தை ஒருமுயல கூட்டிககொணடுபோ ய் ஓா கிணறறில அதன் சாயலைககாட்டிககொனற உவமைக கதைபோல, எவ்வளவு வீரததனமையுள்ளவனும, புததியிலலா விடில எநதவிததததினாலும், அவனுககுத துனபமேவநது சேரு ம. ஆதலால புத்தியுள்ளவனே பலவான். இதிற்குறிதத கதை பஞ்சதந்திரததிலுள்ளது. எ - று. (௬௭)

மானமுள்ளோர் கடனஞோர் மயிரறினுயிர் வாழா த. கானுறுகவரிமான் போறகனம பெறுபுகழே பூணு பார், மானமொன் றிலலாதாமு மழுஙகலாய்ச் சலங்க லாகி, ஈனமாங்கழுதைக் கொப்பா யிருப்பனொ றுணாக் கலாமே.

(இ-ள்) தன்னிடத்துள்ள ஓர் மயிர் அறுந்தாலும் உயிரை விடுகின்ற கவரிமானைப்போல்மானமுள்ளவர்கள்எபபொழுதும்

புகழையே விரும்புவார்கள். மானமில்லாதவர் புத்திமழுங்கி யவைகளாகி யீனமடைந்த கழுதைக்கொப்பாய் இருப்பார்.

கலிவிருத்தம்.

கழுதைகாவெனக் கண்டுநின் றாடியவலகை
தொழுதுமீண்மெக் கழுதையைத்துதிசெய்வதுதான்
பழுதிலாகாமககார் நிகராமெனப்பகரு
முழுதுமூடரைமூடர் கொண்டாடியமுறைபோல

(இ-ள்.) அறிவில்லாதமூடர்களை, அவரினுந்தாழ்ந்த மூடர்கள் கொண்டாடிப்புகழ்வது எவ்வாறெனில், ஒருகழுதை காவென்றுகத்தி யழைப்பாதது, அதற்கிசைய நின்றாடிய ஒரு பிசாசுதிரும்பவும் அப்புகழ் காந்தபதனை வணங்கித் துதிசெய்யது குறமில்லாகுரலையுடைய நமக்கு ஒப்பானவர்கள் யாரென்று சொல்வதுபோலிருக்கும். எ - று. (சஉ)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

ஆசாரஞ் செய்வாராகி லறிவொடு புகழுமுண்டாம்
ஆசார நன்மையாலே லவனியிற் றேவராவார்
ஆசாரஞ் செய்யாராகி லறிவொடு புகழுமற்றுப்
பேசாதே பேச்சுமாகிப் பிணியொடு நரகில்வீழ்வார்.

(இ-ள்.) ஒழுக்கந்தவறாது செய்வாராகில் (அவருக்கு) நல்லறிவோடு புகழுமுண்டாம், அவ்வொழுக்கமே நன்மையாய் அதிகரிக்குமாகில் அவரே உலகத்தில் தெய்வமாவர், ஒழுக்கந் தவறுவாராகிலறிவோடு கலகீர்த்தியுமற்று, ஊமையா போல பேசுவாராகி, இம்மையிற்பிணியாலுழன்று மறுமையில் நரகத்தையடைவார்கள். எ - று. (சங)

செல்வமவந் துற்றபோது தெய்வமுஞ் சிறிதுபே ணார், சொல்வதை யறிந்துசொல்லார் சுற்றமுந் துணை யும்பேணார், வெல்வதே கருமமல்லால் வெம்பகை வலிதென்றெண்ணார், வல்வினை விளைவும்பாரார் மண்ணின் மேல் வாழுமாந்தர்.

(இ-ள்.) உலகத்தில்வாழும் மானிடர்க்குச் செல்வமான து மிகுதியாய்வந்து சேர்ந்தபொழுது கொஞ்சமேனுந் தெய் வத்தையுங் கருதார். சொல்லுகின்றதைக் கேட்டுப் பதிலுஞ் சொல்லார், பந்துமித்திரர்களையுங் கவனியார். எக்காரியத்திலு ம், ஜெயத்தையே கருமமாகக் கருதுவாரேயல்லாமல், வெவ் விய பகைவனுடைய வலிமையை யெண்ணார்கள். வலியபாவ வினைவையும் பாரார்கள். எ - று. (ருக)

யானையைச்சலந்தனி லிழுத்தவக்கரா
பூனையைக்கரைதனிற் பிடிக்கப்போகுமோ
தானையுந்தலைவருந் தலம்விட்டேகினால
சேனையுஞ்செல்வமுந் தியங்குவார்களே.

(இ-ள்.) ஜலத்திலிருந்து ஓர்பெரிய மதயானையைக்கடித் திழுந்த முதலையானது கரையிலுள்ள ஒருபூனையைப் பிடிக்கக் கரையிற்செல்லமாட்டாது. அதுபோல அரசர்களும், சதுரங்க சேனைகளுடன் தங்களிருப்பிடம்விட்டுச் சென்றால, செல்வமி குந்த சேனையுடன் தியங்குவார்கள். எ - று. (ருஉ)

கொண்டநற் கலைகளோடுங் குணமிலாக் கோதை மாதர், கண்டுவிண் டிருப்பகலாற் கனவிலும் புல்ல வொண்ணா, துண்டுன மதுவையுண்ணா வோவியப்பூ விலவிழ்ந்த, வண்டினம் பட்டபாடு மனிதரும் படுவர் தாமே.

(இ-ள்.) கல்விசாஸ்திரப்பயிற்சியும்,நற்குணமுமில்லாத மங் கையர்களைக் கண்ணால் நிதானித்துப்பார்த்து அவர்களை விலக் கவேண்டுமேயல்லாமல், கனவிலாயினுஞ் சேரவொண்ணாது, சுவரின்மேல் எழுதிய சித்திரமாகிய தாமரையில் தேனுண்டெ ன்று வீழ்ந்துவருந்திய வண்டுகட்டங்கள் படும்பாடு அவர்க ளும் அடைவார்கள். எ - று. (ருங)

மயிற்குயில் செங்காலன்னம் வண்டுகண்ணாடி பன் றி, அயிலெயிற் றரவுதிங்க ளாதவனாழி கொக்கோ,

டியருமின்கமலம் பன்மூன் றுறுகுண முடையோர் தம்
மை, இயலுறு புவியோரபோற்று மீசனென் றெண்ணு
வாமே.

(இ-ள்.) மயில், குயில், சிவந்தகால்களையுடைய அன்னம், வண்டு, கணைறடி, பனறி, கூர்மைபொருந்திய பற்களையுடைய பாம்பு, சந்திரன, சூரியன, சமுத்திரம, கொககு, உயாநதஆகாயம், தாமரை, இநதபபதின்மூன்று பொருள்களினிடத்து முள்ள குணஙகளை வகிததவாகளை, உலகததவரெலலாம் போறறும ஈசனெனறு சொலலலாம. எ - று. இவைகளின் குணஙகளை விரிககிறபெருகும, ஆசிரியாகளிடததுக் கேட்டுணாக. ()

தெருளிலாககலையினர் செருக்குமாண்மையும்
பொருளிலாவறிஞராம பொறியடக்கமும
அருளிலாவறிஞாத மௌனநாசமுங்
கருவிலாமங்கையர் கறபுமொக்குமால

(இ-ள்) தெளிவிலலாத கல்வியாளர்களுடைய அகஙகாரமும, மனோ வடக்கமும, பொருளிலலாத தரித்திரர்களுடைய, மெய், வாய், கண, மூக்கு, செவியெனறஐமபொறிகளினடககமும, அருளில்லாத ஞானிகளின மவுனநாசமும, மகபபேறிலலாத மஙகையாகள கறபும, ஆகிய இவைகள ஒனறுககொனறு சமமாகும. எ - று. (௫௩)

மாதலைபதி னாயிரமயோசனை மயிலகணடு நடமா
டிட, நகருபானு நூறாயிரமயோசனை தாமரைமுகமலர
நிடும, திஙகளாருநூற விரட்டியோசனையுறச் சிறநதிடு மார
ககாம்ப், எஙகளுயினு மன்பராயிருப்பவா நிதயமவிட
டகலாரே.

(இ-ள்) ஐம்பதினாயிரம் யோசனை தூரத்திலுள்ள மேகத
தைககணடு, மயிலநடனமபண்ணும். நூறாயிரம்யோசனை தூர
ததிலுள்ள சூரியனைக்கண்டு தாமரை முகமலாச்சியைக்காட்டும
இருநூறாயிரம யோசனை தூரத்திலுள்ள சநதிரனைக் கண்டு

செவ்வல்லிமலர்ந்து சிறப்பையடையும். எவ்வளவுதூரத்திலிருப்பாராயினும் அன்பராயிருப்பவர், இருதயத்தைவிட்டு அகலார்கள். எ - று. (௫௬)

சந்திரனில்லாவானந் தாமரையில்லாப்பொய்கை
மந்திரியில்லாவேந்தன் மதகரியில்லாச்சேனை
சுந்தரப்புலவரில்லாத் தொல்சபைசுதரில்வாழ்வு
தந்திகளில்லாவீணை தனமில்லாமங்கைபோலாம்.

(இ-ள்) சந்திரனில்லாத ஆகாயம், தாமரையில்லாத தடாகம், மந்திரியில்லாத அரசன், மலைபோலும் மதயானையில்லாத சேனைகள், அழகிய வித்வான்களில்லாதசபை, மக்களில்லாதவாழ்க்கை, தந்தி நரம்பில்லாதவீணை, யிவையாவும், இரண்டு ஸ்தனங்களுமில்லாத மங்கையர் சுகம்போல வீணாகும் ( )

திரைகடலுறுமையுங் குறத்தியுண்மையும்
நரையுறுமாறுமுன் பண்டிளமைநண்ணலும்
விரைசெறிகுழலினாள் வேசையாசையும்
அரையரன்பமைவது மைந்துமில்லையே.

(இ-ள்) சப்திக்கா நின்ற சமுத்திரத்திற்குச் சலதரித்திரமும், (இருடுந்தொழிற்கற்ற) குறத்திகளின் சத்தியமும், நரைதிரைகளுறும்படி அவிழ்தமுண்டு பாலபருவமடைதலும், வாசனை செறிந்த கூந்தலையுடைய வேசியர்களுக்கு ஒருவர் மேலுண்மையான ஆசையுண்டாதலும், அரசர்கள் ஒருவரிடத்தில் நீங்காத அன்புடையவராயிருத்தலும், ஆகிய இவை ஐந்துமடைவதற்கரிது. எ - று. (௫௮)

மூடனை மூர்க்கன்கொன்றால் மூர்க்கனை முனிதான்கொல்லும், மடவனை வலியான்கொன்றால் மறலிதானவனைக்கொல்லுங், கடனை மூலமாமேசுவர் தரணியிலுள்ளோர்க்கெல்லா, மடவனை யடித்தகோலும் வலியனை யடிக்குங்கண்டாய்.

(இ-ள்) மூடனை அகங்காரகுணமுள்ள மூர்க்கன் கொன்றால், அம்மூர்க்கனை அவனிலும் அதிக கோபமுடைய

ஒருவன் சொல்லுவான். அறிவில்லாத ஏழையைக்கல்வியுள்ளவன் கொல்வானாகில், அவனை இயமன்கொல்வான். விசாலித்த, மலைபோலு முலையையுடையவளே, ஏழையை அடித்தகோலே பலவானையும், அடிக்கும் என்றறிவாயாக. எ-று. (௫௯)

பொருளிலார்க் கின்பமில்லை புண்ணிய மில்லையென்று
மருவிய கீர்த்தியில்லை மைந்தரிற் பெருமையில்லை
கருதிய கருமமில்லை கதிபெறு வழியுமில்லை
பெருநிலந் தனிற்சஞ்சாரப் பிரேதமாய்த் திரிகுவாரே.

(இ-ள்) பொருளில்லாதவருக்கு, இன்பம், புண்ணியம், பொருந்திய கீர்த்தி, மக்களாற்பெருமை, நினைத்தபடி முடிக்கும் வல்லமை, மோட்சமடையும் வழி, இவைகள் கிடையா. அவர் பெருத்த உலகத்தில் நடக்குந்தன்மையுள்ள பிணமென்று சொல்லும்படித் திரிவார்கள். எ-று. (௬௰)

தூம்பினிற் புதைத்தகல்லுந் துகளன்றிச் சுடர் கொடாது, பாம்புக்குப் பால்வார்த்தென்றும் பழகினு நன்மைதாரா, வேம்புக்குத் தேன்வார்த்தாலும் வேப்பிலைக் கசப்புமாறா, தாம்பலநூல் கற்றாலுந் துர்ச்சனர் தக்கோராகார.

(இ-ள்.) வழியில் பலபேர்மிதிக்கும்படி, புதைத்தகல்லாயிருந்தாலுந் தேய்ந்து களங்கமின்றிய பிரகாசத்தைக் கொடாது. பாம்புக்குப்பாலைவார்த்தது தினந்தோறும், அதனுடன் பழகிவந்தாலும், நன்மையைத்தராது வேம்புக்குத்தேனைவார்த்து வளர்த்தாலும், அதின் கசப்புமாறாது. துர்ச்சனர்கள் பலநூலைக்கற்றாலும் நல்லோராகார் எ-று. (௬௧)

கல்லாத மாக்களையுங் கடுங்கோபத் துரைகளையுங் காலந்தேர்ந்து, சொல்லாத வமைச்சரையுந் துயர்க்குதவாத் தேவரையுஞ் சுருதிநூலில, வல்லாவந்தணர் தமையுங்கொண்டவனே டெந்நாளும் வலதுபேசி, நல்லார்போலருகிருக்கு மனைவியையு மொருநாளு நம்பொணாதே.

(இ-ள்) கல்வியில்லாத மனிதர்களையும், மிகுந்தகோப முள்ள அரசர்களையும், வருங்காலமறிந்து சொல்லாத மந்திரிக ளையும், துன்பம்வந்தவிடத்து உதவிசெய்யாத தெய்வங்களையு ம், வேதநூலில்வல்லவரல்லாத பிராமணர்களையும், கணவனோ டெத்தகாளிலும் வல்லமைபேசி நல்லவாகளைபபோல அருகிலி ருக்கும மனைவியையும், ஒரு நாளும் நமபக்கூடாது. எ - று.

தேளது தீயில்வீழ்ந்தாற் செத்திடா தெடுத்தபேரை
மீளவே கொடுக்கினலே மெய்யுறக் கொட்டல்போல
ஏளனம் பேசிநதீங்குற் றிருப்பதை யெதிர்கண்டாலுங்
கோளினர் தமக்குநன்மை செய்வது குற்றமாமே.

(இ-ள்.) தேளானது நெருப்பிலவிழுந்தால் இறந்துபோ மென்று கருதி எடுததவரைக் கொடுக்கினலே துனபமுறும் படி கொட்டுதல்போல, கேலிகள்பேசி பலவிதத் தீஙகுகளைக் கொணடு இருப்பதை நேராகபபாாத்தும், உலகததில கோ ளுடையவர்க்கு நன்மைசெய்தால குறறமே உண்டாகும். ()

அறிவுளோர் தமக்குநாளு மரசருந் தொழுதுவாழ் வார், நிறையொடு புவியினுள்ளோர் நேசமாய் வணக்கஞ் செய்வார், அறிவுளோர் தமக்குமயாதோ ரசடது வரு மேயாகில், வெறியரென் றிகழாரென்று மேதினியுள் ளோர்தாமே.

(இ-ள்.) அறிவுடையவர்களுக்கு அரசரும் வணங்கிவாழ் வார்கள். உலகத்தவர்களும் உண்மையான நேசத்தோடு பணி தல்செய்வார்கள். அவர்க்குயாதேனும் ஓர் குற்றம்நேரிட்டாலு ம், வெறுக்கத்தக்கவரென்று இகழ்ச்சிசெய்யார். இவ்வுலகினர் செய்கை இத்தன்மையதாம். எ - று. (கச)

குருவுப தேசமாதர் கூடியவின்பந் தன்பால்
மருவிய நியாயங்கல்வி வயதுதான் செய்ததன்மம்
அரியமந் திரம்விசார மாண்மையின் நிலைகளெல்லாம்
ஒருவருந்தெரியவொண்ணு துணாத்திடி லழிந்துபோமே.

(இ-ள்.) ஆசிரியர்செய்த உபதேசம், ஸ்திரியினிடத் தனுபவித்த இன்பம், தன்னிடத்துப்பொருந்திய நியாயம், கல்வி, ஆயுள், தானேற்செய்ததருமம், அரிதாகிய மந்திரம், தனபம், வல்லமை, இவைகளெல்லாம், ஒருவருக்குந் தெரியக்கூடாது. வெளிவிடில் அழிந்துபோம். எ - று. (௬௫)

இந்நிலை வறுமைபாகி யேற்றவர்க்கிசைந்த செ
ல்வம், கொடுப்பதே மிகவுநன்று குற்றமேயின்றி வாழ்
வார், தந்தையை விலக்கினோர்க்குத் தக்கநோய் பிணிக
ளாகி, உடுக்கவே யுடையின்றி யுணசோறும் வெல்ல
மாமே.

(இ-ள்.) தனபமடைந்து தரித்திரத்தால் யாசிப்பவர்க்கு மனமகிழப்பொருள்களை (கொடுக்கின்றவரைத்) தடுத்து விலக்குகின்றவர்களுக்குத் தகுதியான தனயங்காரத்தக்க பிணியுண்டாகி உடுக்கத் துணியுமின்றி சாப்பிடுதற்குரிய அன்னமும் கிடையாமல் வெல்லம்போலருமையாகும். எ - று. (௬௬)

மெய்யைச் சொல்வாராகில் விளங்கிடு மேலுநன்மை
வையக மதனைக்கொள்வார் மனிதரிற் றேவராவார்
பொய்யைச் சொல்வாராகிற் போசன மற்பமாகும்
நொய்யரிசி யர்களென்று நோக்கிடா ரறிவுளோரே.

(இ-ள்.) மெய்சொல்வோரிடத்து நன்மையே விளங்கும். உலகத்தவரும் அவருடைய வார்த்தைகளை ஒப்புக்கொள்வார்கள். மானிடரில் அவரேதெய்வமாவார். பொய்பேசுபவரிடத்து உணவும் அற்பமாம். நொய்யரிசி கொதிதாளாதென்னும் பழமொழிபோலப் பெருந்தன்மை யுடையவர்களல்லவென்று மதித்து அறிவுடையோர்களும், அவரைப்பாரார்கள். எ - று. ()

தந்தையுரைதட்டினவன் றாயுரையிகழ்ந்தோன்
அந்தமுறுதேசிகர்த மாணையைமறந்தோன்
சந்தமுறுவேதநெறி தாண்டினவன்நால்வர்
செந்தமிழின்வாயினிடை சேர்வதுமெய்கண்டீர்.

(இ-ள்.) தகப்பன்சொல்லைத் தள்ளிநடந்தவன், தாய்வார்த்தையையிகழ்ச்சிசெய்தவன், அழகிய குருவினுடைய உரையைமறந்தவன், சந்தமுள்ள வேதநெறிகளைக்கடந்தவனாகியஇந்நால்வரும், சிவந்த அக்கினிவாயின கண்ணடைவது உண்மையென்றறியக்கடவீராக. எ - று. (௫அ)

நாரிகள் வழக்கதாயி னடுவறிந் துரைத்தசுத்தர்
ஏரிபோற் பெருகிமண்மே லிருகணும் விளங்கிவாழ்வார்
ஓரமே சொல்வாராகி லோங்கிய கிளையுமாண்டு
நீரவே கண்களிரண்டுந் தெரியாமல் மாழ்குவாரே.

(இ-ள்.) ஏழைப்பெண்கள் முறையிட்ட வழக்குகளாயிருக்கினும் நடுநிலைமையறிந்து நியாயஞ்சொல்பவரே பரிசுத்தர். அவர்கள் பெரியதடாகம்போல பெருகிப்பூமியின்மேல் இரண்டு கண்ணும் பிரகாசித்துவாழ்வார்கள். பட்சபாதமாய்ச் சொல்லுவரேல் அவர்கள் சுற்றமுமிழந்து இருவிழிகளுந்தெரியாத குருடராய் மயங்கிவருந்துவார்கள். எ - று. (௫௯)

முலைநலங்கூறல்.

துப்புறச் சிவந்தவாயாள் பஞ்சணையின் மீதில்
ஒப்புறக் கணவனோடே யோர்லீலை செய்யும்போது
கற்பகஞ் சோரத்தமார்பிற் கனத்தனமிரண்டுந் தைத்தே
அப்புறமுருவிற்றென்றே யங்கையாற் றடவிப்பார்த்தாள்.

(இ-ள்.) பவளம்போன்ற சிவந்த வாயையுடையவள், பரிசுத்தமான பஞ்சணையின்பேரில் தன்கணவனோடு ஒப்பற்ற ஒருவகைக்கலவி செய்யுங்காலத்தில், பரதாரகமனமென்பதைச் சற்றும் நினையாத தன்னாயகனது மார்பில்பருத்த தனமுலைகளிரண்டுந்தைத்துப் பின்புறம் ஊடுருவிப்போய்விட்டதென்று தன்னழகிய கைகளால் தடவிப்பார்த்தாள். எ - று. (௭0)

ஏரிநீர்நிறைந்தபோதங் கிருந்தனபட்சியெல்லா
மாரிநீர்மறுத்தபோது வந்திங்கிருப்பதுண்டோ

பாரினையாளும்வேந்தன் பட்சமுமறந்தபோதே
யாருமேநிலையில்லாம லவரவரேகுவாரே.

(இ-ள்.) தடாகத்தில் ஜலமிருக்கும்போது பக்ஷிகளெல்லாம் வந்து கூடியிருந்தன. அந்நீர்வற்றியபோது பக்ஷிகள் அங்கு இருப்பதுண்டோ? அதுபோல உலகத்தையாளும அரசன் பக்ஷத்தை மறந்தபோது ஒருவரும் நிலையிலலாமல் அவரவர்கள பக்ஷமுள்ள விடந்தேடிச செல்வார்கள். எ - று. (எக)

சந்தக்கழிநெடில் விருத்தம்

மண்ணாசட்டி கரநதோநதி மறநாய்கெளவுங் காலினராய், அன்னந்தேங்கி யிருப்பாரை யறிந்தோமறிந்தோ மம்மம்மா, பண்ணார்மொழியார் பாலடிசில்லைப் பொற கலததிற்பரிந்தூட்ட, உண்ணாநின்ற போதொருவர்க குதவாமாந்த ரிவர்தாமே.

(இ-ள) கையில மண்சட்டியேநதி மறநாயகெளவும், லட்சணமுடைய காலுள்ளவராய் எங்கு அனனங் கிடைககுமோ வென்று ஏஙகி யுணணாதிருக்கினறவர்களை அம்மமமா? கண்டோம்! கண்டோம்!! அஃதாயாதெனில் இராகம்போன்ற வார்த்தையை யுடைய மங்கையர்கள் பொன்கலத்திற் பாலொடு கலந்த அன்னத்தைமிக அன்போடு ஊட்ட உண்ணுஞ்சமையததில் ஒருவருக்கும் கொடாத உலுத்தர்களே. எ - று. (௭௨)

மண்டலத் தோர்கள்செய்த பாவமன்னவரைச் சேரும், திண்டிறன் மன்னர்செய்த தீங்குமந்திரியைச் சேருக், தொண்டர்கள் செய்ததோஷந்தொடர்ந்துதங் குருவைச்சேரும், கண்டன மொழியாள்செய்த கன்மமுங் கணவர்க்காமே.

(இ-ள்.) உலகத்தவர்கள் செய்தபாவம், அரசர்களைச் சேரும், வலிமையுள்ள அரசர்கள் செய்ததீமை, அமைச்சரைச்சே

ரும், அடியார்கள்செய்த குற்றம் தன் ஆசிரியனைப்பற்றும், சற்
கன்டுபோலும, மொழியையுடைய மஙகையாகள் செய்தபாவ
ம புருடர்களுக்காகும. எ - று. (௭௩)

நற்குண முடையவேகனை நயந்துசேவித்த லொ
ன்று,பொறபுடைமகளிரோடு பொருந்தியே வாழ்தலொ
ன்று, பற்பலரோடுநன்னூல பகரதவா சித்தலொன்று,
சொற்பெறு மிவைமூன்று மிமமையிற் சுவர்க்கந்தா
னே.

(இ-ள்.) நல்லகுணமுடைய ராஜர்களை விரும்பி தரிசித்த
லும், அழகுடைய ஸ்ரீகளோடுகூடிவாழ்தலும், கலவிமான்களா
ன நல்லாசிரியனையடுத்துத தன்னையொத்த மாணுக்கர் பலரோ
டிட. நலலநூலகளைககேட்டுச் சநதேகமறப்பயின்று கற்றுக்கொ
ள்ளுதலுமாகிய இந்த மூன்றுகாரியஙகளும, இகத்தில அனுப
விககததக்க சுவர்ககபோகங்களாம. எ - று. (௭௪)

நிட்டையிலே யிருந்துமனத துறவடைந்த பெரி
யோர்க ணிமலன்றாளைக், கிட்டையிலே தொடுத்துமுத
தி பெறுமளவும் பெரியசுகங் கிடைக்குங்காம, வெட்
டையிலே மதிமயங்கிச் சிறுவருக்கு மணம்பேசி விரும்
பித்தாலி, கட்டையிலே தொடுத்துநடுக் கட்டையிலே
கிடத்துமட்டுங கவலைதானே.

(இ-ள்.) சதாநிட்டைபுரிந்து பற்றுநீங்கி, மனதின்கண் து
றவடைநத பெரியோர்களெலலாம் பரமபதியின் பததைத்து
திககக கிடைத்ததுமுதல், மோட்சததை அடையுமவரையில,
பெரிதான ஆனந்ததைத அடைவாாகள். கன்னியர்கள காம
மெனனும், வெபபததிலே புததிமயங்கிக் கிடப்பவர்களெல்லா
ம் சிறுமியாக்கு விவாகமுறைபேசி விருப்பததோடு தாலிகட்டு
வது முதல சுடுகாட்டிலடுக்கிய கட்டைகளின் நடுமததியில்
கொண்டுபோய் வைக்கும், வரையில, துன்பமே யனுபவிப்பா
ர்கள். எ - று. (௭௫)

தலைவன்வருந்தல்.

அன்னம் பழித்த நடையாளைப்பழித்த விழியமுதம் பழித்தமொழிகள். பொன்னை வெறுத்தமுலை சனைய கறுத்தகுழல் புன்னைசிறுத்த விடைப்பெண், ணொனெஞ் சுருக்கவவ டனெனஞ்சுசற்றகலே யெனவென்றுரைப் பகினினுனை, சின்னஞ் சிறுக்கியவள் விலைங்கமிட்டபடி தெய்வங்களுங் கபயமே.

(இ-ள்.) அன்னத்தை இகழ்ந்த நடையையும், விஷத்தை நிந்தித்த கண்களையும், அமிர்தத்தைப் பழித்த சொற்களையும், பொன்போலும் தேமற்படர்ந்த பருத்தமுலைகளையும், கருநிறமாக இருண்ட கூந்தலினையும், கண்டவர்கள் அதிநுட்பமென்று மதிக்கும்படி மிகவுஞ்சிறுத்த இடையினையுமுடைய பெண்ணானவள், எனதுமனத்தை உருக்க அவள் தனெஞ்சிற் கறுக்கொண்ட சாதுர்யவல்லபத்தை இனி நானென்னென்று சொல்லுவேன், அச்சிறுக்கியால் நேரிட்டவில்லங்கங்களுக்குத் தெய்வத்தை நோக்கி முறையிடுவதன்றி யென்னாலசெய்யத் தக்கதியாது. எ - று. (௭௯)

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆவீன மழைபொழிய இல்லம்வீழ அகத்தடியாள் மெய்நோவ அடிமைசாவ, மாவீரமபுலாவதென விதைகொண்டோட வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக்கொள்ள, கோவேந்தருழுதுண்ட கடமைகேட்கக் குருக்கள்வந்து தட்சணைக்குக் குறுக்கேநிற்கப், பாவாணர் கவிபாடிப் பரிசுகேட்கப் பாவிமகன் படுந்துயரம் பார்க்கொணுதே.

(இ-ள்.) பசுகன்றைப்பெற மழைவிடாதுபெய்ய, வீடு இடிந்து விழ, வீட்டுக்குரியமனைவி கொப்பவேதனைப்பட வேலையாள் இறக்க, ஈரங்காய்ந்துவிடுகின்றதென்று விதைக்க விதை

கொண்டு ஓட, அந்தவழியிலே கடன்காரர் மறித்துக்கொள்ள, அச்சமயத்தில், வேளாண்மைசெய்து சாப்பிட்டபூமிகளின் தீர வையை, தலைமையான அரசர்கேட்க, அதுகாலை குருக்களான வரும் குருசகேகினறு தட்சணைகேட்க, கவிகளைப்பாடி வித்து வான்கள் சன்மானஞ்செய்யும்படி வினவ, பாவிமகன் அடையு மதுன்பம் பார்க்கச்சகிக்காது. எ - று. (எஎ)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

தாய்ப்பகை பிறர்நட்பாகில் தந்தையும் ருணவாளனாகி ல், வாய்ப்பகை மனைவியாரு மாவழகுற்றபோது, பேய்ப்ப கை பிள்ளைதானும் பெருமைநூல் கல்லாவிட்டால், சே ய்ப்பகை யொருவர்க்கா மென்றனர் தெளிந்த நூலோர்

(இ-ள்.) பிறருக்கு அனுகூலமாகவும் தனக்குப் பகையா கவுமிருக்கின்ற மாதாவும், அதிகக்கடன்பட்ட பிதாவும், மிகுந் த அழகுள்ளவளாய (தனக்குவந்த) மனைவியும், பெருமையான சாஸ்திரங்களைக் கற்றுக்கொள்ளாதபிள்ளையும், ஒருவனுக்குக்கி டைக்குமாகில், அவன் யாவருக்கும் பகையுடையவனென்றே நன்றாய அறிந்த கிரந்தகர்த்தாக்கள் சொல்வார்கள். எ - று. ()

நிலைதளர்ந்திட்டபோது நீணிலத்துறவுமில்லை
சலமிருந்தகன்றபோது தாமரைக்கருக்கனுற்றம்
பல்வனமெரியும்போது பற்றுதீக்குறவாங்காற்று
மெலிவதுவிளக்கேயாகில் மீண்டுமக்காற்றேகூற்றாய

(இ-ள்.) நீர் நிறைந்த தடாகத்திலுள்ள தாமரைப் புஷ்ப த்திற்கு அக்காலத்தில் சிநேகனாயிருந்த சூரியனே, நீர்வற்றி யகாலத்தில் அத்தாமரைக்குச் சத்துருவாய் நாசஞ்செய்வான் அடர்ந்த பெருங்காடுகள் தீப்பற்றியெரியும்போது அப்பெரு நெருப்புக்கு வாயுவாகிய காற்றுதவியாக நிற்கும். அவ்விதநெ ருப்பு தன்னளவிற் சுருங்கி யொருதீபத்தளவாய் நின்றபோது அக்காற்றே அத்தீபத்திற்கு யமனாகும். அதுபோல, செல்வம் நிறைந்தகாலத்தில் நெருங்கிய உறவினராயிருந்தவர்களும், அ து தவறியகாலத்தில். பந்துத்துவநீங்கிய பகைவராவார்கள்.

மடுத்தபா வாணர்தக்கோர் மறையவரிரப்போர்க்
கெல்லாங், கொடுத்துயார் வறுமையுற்றார் கொடாதுவா
ழ்ந்தவரார்மண்மேல், எடுத்துநாடுண்ட நீருமெடாதகா
ட்டகத்து நீரு, மடுத்தகோடையிலே வற்றியல்லதிற்
பெருகுந்தானே.

(இ-ள்.) நெருங்கிய வித்வான்கள், மேலானவர்கள், வே
தியர்கள், யாசிப்போர்கள், இவர்களுக்குக் கொடுத்ததினாலே யா
ர் தரித்திரத்தை யடைந்தார்கள். கொடாமல் பூமிமேலிருந்து
யார் வாழ்ந்தார்கள் நாட்டில் யாவரும் எடுத்துண்ணத்தக்க
தடாகஜலமும், ஒருவரும் எடுத்துண்ணாத காட்டினிடத்துள்ள
கரிநீரும், பொருந்திய கோடைகாலத்தில் வற்றியும் (மாரி கா
லத்தில்) ஜலம் நிறைந்தும்பெருகுமல்லவா. எ-று. (௮௰)

உணங்கியொருகால் முடமாகி யொருகண்ணின்றிச்
செவியிழந்து, வணங்குநெடுவாலறுபட்டு மண்ணுமுது
கில் வயிறொட்டி, அணங்குநலிய மூப்பெய்தி யகலவா
யோடு கழுத்தேந்திச், சுணங்கண் முடுவல்பின்சென்றால்
யாரைக்காமன் றுயர்செய்யான்.

(இ-ள்) வாட்டமுற்றும் ஒருகால் முடமாகியும், ஒருகண்
குருடடைந்தும், காதறுப்புண்டும், நீண்டவாலும் அறுபட்
டும், உணவின்றி வயிறுமுதுகோடொட்டியும், அழகுகெட்டு
முதுமை வாய்ந்தும் அகன்றவாயினையுடைய கலவடையைக்
கழுத்திலமாட்டிக்கொண்டும், திரியும் ஆண்நாயானது; ஒரு
பெண்ணாயின்பின் காமத்தாலோடித்திரியுமாகில், மற்றவ
ர்களை மன்மதன் துன்பஞ்செய்யான். எ-று. (௮௧)

கன்மனப்பாப்பார் தங்களைப்படைத்துக் காகந்
தை யென்செயப்படைத்தாய், துன்மதிவணிகர் தங்களை
ப்படைத்துச் சோரனையென்செயப்படைத்தாய், வன்ம
னவடிகர் தங்களைப்படைத்து வானரமென்செயப் படை
த்தாய், நன்மனதோறும் பெண்களைப்படைத்து நமனை
யென்செயப் படைத்தனையே.

(இ-ள்.) (ஓ நான்முகனே?) கருங்கல்லைப்போன்ற நெஞ்சத்தையுடைய பிராமணரைப்படைத்திருந்தும் காகத்தையும், துற்புத்தியுள்ள வணிகரைப் படைத்திருந்தும் இருடர்களையும், வலிய நெஞ்சத்தையுடைய வடுகரைப்படைத்திருந்தும் எமனையும், மாறுசயாதுகாரணத்துக்காக படைப்பித்தாய். எ - று. ()

உண்ணல்பூச்சூடனெஞ் சுவத்தலொப்பனை
பண்ணலெல்லாமவர் பார்க்கவேயன்றோ
யண்ணலதன்பிரிவினை யறிந்துந்தோழிநீ
மண்ணவந்தனையிது மடமையாகுமால்.

(இ-ள்.) எனதுயிர்ப்பாங்கியே? உலகத்தில் கற்பிற்சிறந்த பெண்கள், மதுரமான ஆகாரங்களை யுட்கொள்ளுதலும், பரிமளமிகுந்த புட்பங்களைமுடித்தலும், மனமகிழ்ச்சி முகமலரப்பிசுகினோடிருத்தலும், மற்றும் பலவிதமான திவ்யவஸ்திராபரணங்களால் தன்னை யலங்கரித்துக் கொள்ளுதலுமாகிய இவைகளெல்லாம், தத்தங்கணவர்களைகண்டு களிப்பதற்காகவே யல்லவோ? (அவ்வாறிருக்க) பெருமையிற்சிறந்த வென்னுடைய நாயகன் தற்சமயம் என்னைவிட்டுப் பிரிந்திருப்பதனையுந் தெரிந்திருந்தும், என்னை யலங்காரஞ்செய்வதற்காக, நீவந்தது உனதறியாமையினாலல்லவோ? எ - று. (௩௧)

கோளரி யடர்ந்தகாட்டிற் குறங்கில்வைத் தமுத
மூட்டித், தோளினிற் றூக்கிவைத்துச் சுமந்துபோற்றவள
ர்த்த, ஆளனைக் கிணற்றிற்றள்ளி யழகிலாமுடவற்சேர்ந்
தாள், காளமேக கண்ணினாரைக் கனவிலும் நம்பொணா
தே.

(இ-ள்.) வெவ்விய சிங்கங்கள் வாழுங் கானகத்தில், துடையில் விருத்தியன்னமூட்டித, தோளிற்றூக்கிச்சுமந்து அன்பாகவளர்த்துவந்த புருடனையும் கிணற்றிற்றள்ளி, ஓரழகில்லாத முடவனை ஒருத்திகூடினாள். ஆதலால் விடத்துக்கொப்பான கண்ணுடையவரை கனவிலும் நம்பத்தகாது. எ - று.

சேய்கொண்டா ருங்கமலச் செம்மலுடனே யர
வப், பாய்கொண்டா ரும்பணியும் பட்டீச் சுரத்தானே,
நோய்கொண்டா லுங்கொள்ளலாம் நூறுவய தாமளவும்,
பேய்கொண்டா லுங்கொள்ளலாம் பெண்கொள்ள லாகா

(இ-ள்.) சிவந்த நிறத்தைக்கொண்டு விளங்குந்தாமரைமல
ரிலுள்ள பிரமதேவனும், ஆதிசேடனைப் பாயலாகக்கொண்ட
மகாவிஷ்ணுவும், வணங்கித்துதிக்கும்படியாகத், திருப்பட்டீச்
சுரத்தலத்தில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானே (ஒருவன்) நூறு
வயதளவும் வியாதியையும் கொள்ளலாம், பேயையுங் கொள்ள
லாம், பெண்களைக்கொள்ளல் ஆகாது. எ - று. (௮௫)

கஸ்தூரிமுதலிய
வாசனைவஸ்துக்களை விற்பனைசெய்பவர்,
ஒருவேடன் குடியிருப்பிற்சென்று,
தங்கள் வர்த்தகத்தைக்
காட்டியபோது
நடந்தசம்பாஷணை.

நானமென்பது மணங்கமழ் பொருளதுநாவி லுண்
பதோவொரோ, ஊனுணங்கு வேய்மடந்தை யரணிவ
தாமுயா முலைத்தலைமேசாடில், ஆனதங்கது பூசிணை வி
ங்கிய தமையுமோவெனக்கேட்கக், கானவேட்டுவச் சே
ரிவிட்டகன் றனாகுடிகமழ் விலைவாணர்.

(இ-ள்.) (வர்த்தகர்) நானமென்பது வாசனைகமழும் பொ
ருளென்ன (வேடர்) நாவினால் சுவைத்துச் சாப்பிடத்தக்க ப
தார்த்தமோ சொல்லென்ன, (வர்த்தகன்) ஊனுண்பவனே!
ஸ்திரீகள் விசாலித்த முலையினிடத்து அணிந்துகொள்ளும் வா
சனைத்திரவியம் என்ன, (வேடர்) அதைப்பூசில முலைவீக்கம்
அமுங்கிவிடுமோ? வென்ன. (வர்த்தகன்) அக்கானகத்திலுள்ள
வேடர் குடியிருப்பைவிட்டு நீங்கினார். எ - று. (௮௬)

கொண்டுவிண்படர் கருடன்வாய்கொடுவரிநாகம்
விண்டநாகத்தின்வாயினில் வெருண்டவன்றேரை
மண்டுதேரையின் வாயினிலகப்படுவண்டு
பண்டுதேனுகரின்பமேமானிடவின்பம்.

(இ-ள்) கருடன்வாயினிடத்தகப்பட்டு ஆகாயத்திற்கொண்டுசெல்லும் நீண்டநாகமும், அந்நாகத்தின்வாயில அகப்பட்ட தேரையும், அத்தேரையின் வாயிலகப்பட்ட வண்டும, அத்தகையவண்டானது மதுவையுண்ணும இன்பத்திற கொப்பேயாகும், இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதர்களனுபவிக்கும் இன்பங்கள்.

கற்பூரப்பாத்திகட்டிக் கஸ்தூரியெருப் போட்டுக்க
மழ்நீர்பாயச்சிப், பொற்பூரவுள்ளியினை விதைத்தாலும
தன்குணத்தைப் பொருந்தக்காட்டும், சொற்பேதை யரு
க்கறிவிங் கினிதாகவருமெனவே சொல்லினாலும், நற்போ
தமவாராதங் கவர்குணமே மேலாகநடக்குந் தானே.

(இ-ள்.) கற்பூரத்தால் வரப்புகளிட்டுக் கஸ்தூரியையே எருவாகத்தூவி, வாசனைநீரையே பாயச்சி, அழகுணடாக, உள்ளியை அதில் நட்டுவைத்தாலும், அதின் குணத்தையே செய்வையாய்க் காண்பிக்கும். சொல்லத்தக்க அறிவிலாதவர்க்கு இனிமையான அறிவுவருமென்று எவ்வளவு சொன்னாலும, நல்ல குணமானது சற்றும் வராது. அப்போதும அவர்கள் தீயகுணத்தையே மேலாககாட்டுவர். எ - று. (அஅ)

கண்ணயப் புரைத்தல்

தண்டுலாவிய தாமரைப்பொய்கையில்
மொண்டுநீர் முகத்தருகேகுதினள்
கெண்டைகெண்டையென் றக்கரையேறினள்
கெண்கெண்டைகாண்கிலள நின்றுதயங்கினள்.

(இ-ள்.) கொடிகளமைந்த தாமரைத்தடாகத்திலுள்ள த
ண்ணீரைக்கையால முகந்து ஒருமங்கை தனமுகத்தினருகே,
யேந்திப்பார்த்தாள், (அதனுட்டெரிந்த) கண்ணிழலைப் பார்த்து
கெண்டை கெண்டை, யென்று கூவிக்கொண்டே கரையி
லேறிப்பார்த்தபொழுது அக்கெண்டைமீனைக்காணாமல் தின
றுமயங்கினள். எ-று. (௯)

மருவுசந்தனக்குழம்பு பக்ஷணையுடன் பலபெறவ
ரைத்தாலுஞ், சருவசங்கிதக மனமுள மாதரைத் தழுவ
லுமாகாதே, பருவரைகள்போற பலபலநவமணியணி பைம்
பொனீந்தாலும். செருவமிஞ்சிய மானிடர் தோழ
மைகிட்டலுமாகாதே

(இ-ள்.) பொருந்திய சந்தனக்குழம்பு முதலிய வாசனைத்
திரவியங்களையும், பலவித சுவையுணவுகளையும், அழகுபெற
சேகரித்துத் தந்தாலும், எதிலுஞ்சந்தேகாஸ்பத முண்டாக நட
க்கும் மாதர்களையிணைதல்தகாது. மலையளவாகிய அநேக நவரத்
தினங்கள் அழுத்திய பசியபொன்னாபரணங்களைக் கொடுத்தா
லும், செருவமிகுதியுள்ள மனிதர்களின் சிநேகம் எவ்வளவும்
கொள்ளுதல் கூடாது எ-று. (௧0)

தலைவிவனப்புரைத்தல்.

நிலத்தலைநீரின்முழுகி நின்றவடன்னைநேரோ
குலத்தலைமஞ்ஞைநாணிக் கூவெனக்கானிலேக
முலைத்தலையதனைக்கண்டு மும்மதக்கரிவந்துற்ற
தலைத்தலைசிங்கமென்றக் களிறுநண்ணிடேற்றம்மா.

(இ-ள்.) பூமியினிடத்து ஜலத்தில முழுகிநின்ற ஒரு மங்
கையை, கூட்டமாயிருந்த மயில்களதேரோபாராதது, அவள் சா
யலுக்குபபயந்து கூவெனறலறி, ஓர் சோலையிற்புகுந்தது. அவ
ள்முலைச்சிகரத்தைக்கண்டு மும்மதங்களைப் பொழியாநின்ற யா
னைகள் தங்களின்மேலோடிவந்து அவளிடையாகிய சிங்கத
தைக்கண்டுப்பயந்து ஓடிப்போயிற்று. எ-று. (௧௧)

அற்பசந்தோஷிகளின் இயல்பைப் பற்றிக்கூறியது.

கரியொருதிங்களாறு கானவன்மூன்றுநாளும்
இருதலைப்புற்றில்நாக மின்றுணுமிரையீதென்று
விரிதலைவேடன்கையில் விற்குதைநரம்பைக்கவ்வி
நரியனூர்பட்டபாடு நாளையேபடுவாமந்தோ

(இ-ள்) ஒரு வேடன் யானையின்மீது பாணப்பிரயோகம் பண்ணித் தானொரு நாகத்தாற்கடியுண்டு, அந்நாகத்தின் மீதே விழுந்து யானையுந் தானும், நாகமும், இறந்துகிடக்கக் கண்ட (ஒரு நரி) யானையோ! ஆறுமாதத்துணவாகும். வேடனோ! மூன்றுநாட் பொழுதுபோகும், புற்றுநாகமோ! இன்றுணவும் இரையாகும், என்று சந்தோஷித்துக்கொண்டே விரிந்ததலையையுடைய வேடனது கையிலுள்ள வில்லின் குதைநரம்பைக் கடித்தமாத்திரத்தில், அது அறுந்து அதனால் அந்நரி இறந்தது. அதுபோலவே அற்பசந்தோஷிகள் வீணாசைகொண்டு துன்பப்படுவார்கள். எ-று. (கஉ)

பூதலத்தின் மானிடராய்ப் பிறப்பதரிதெனப் புகலவர் பிறந்தோர்தாமும், ஆதிமறை நூலின்முறை யருள்கீர்த்தி யாந்தலங்க ளனைத்துஞ்சென்று, நீதிவழுவா தவழக்குரைத்து நல்லோர் நேசங்கொண்டு, காதவழிபேரில்லார் கழுதையெனப் பாரிலுள்ளோர் கருதுவாரே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் மானிடராய்ப் பிறப்பதரிதெனச்சொல்வார்கள். அப்படிப்பிறந்தாலும் முதன்மையான வேதசாஸ்திரங்களின் முறைப்படி, கிருபை - புகழ், இவற்றையுடையவராய் ஸ்தலயாத்திரைசெய்து நியாயந்தவறாதபடி வழக்குகள் தீர்த்து, பெரியோர்களுக்கு வழிபாடுசெய்து, நல்லவர்களென்று காதவழிதூரமேனும் பேர்பெற்று இராதவர்களைக் கழுதைப் பிறப்பென்றே யாவருமிகழுவார்கள். எ-று. (கங)

ஆரம்பூண்ட மணிமார்பா அயோத்திக்கரசே யண்
ணலே கேள், ஈரமிருக்க மரமிருக்க இலைகளுதிர்ந்தவாறேது,
வாரங்கொண்டு வழக்குரைத்து மண்மேனின்று வலியே
சி, ஓரஞ்சொன்ன குடியதுபோ லுதிர்ந்துகிடக்குந் தம்
பியரே.

(இ-ள்.) மாலையணிந்த அழகிய மார்பையுடைய அயோத்
தியாபுரியையாளும் மகாராஜனாகிய அண்ணலே கேட்பாயாக.
ஈரமிருக்க மரமிருக்க அதின் இலைகள்மட்டும் உதிர்ந்துபோன
காரணமெ யாதென்று தம்பியானவன கேட்க, அதற்கு அவன் பூ
மிமேலிருந்து பட்சபாதமாய்த்தனது வல்லமையினால் வழக்கு
நதீரத்து ஒருவருக்கீனசெய்பவர் குடிபோலஉதிர்ந்து கிடக்கின்
றது தம்பியென்றுரைத்தான். எ - று. (கச)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

வலிபுலி தனைக்கண்டஞ்சி மரந்தனிலேறும் வேட
ன், கொலைபுலி பசியைத்தீர்க்கதி ரட்சித்த குரங்கைக்கொ
ன்றான், நல்லவன் றனக்குச்செய்த நலமது மிக்கதாகும்,
புல்லர்கடமக்குச்செய்தா லுயிர்தனைப் போக்குவாரே.

(இ-ள்.) புலியைக்கண்டு பயந்து ஓர் விருக்ஷத்திலேறியி
ருந்த வேடனுக்கு உயிர்நீங்கத்தக்க மிகுந்த பசியைத்தீர்த்து ர
ட்சித்த குரங்கை அவ்வேடனேகொன்றான். (ஆதலால்) நல்
லோருக்குச்செய்த உதவிமிகுதியான நன்மையையேதரும். அ
ற்பர்களுக்கு செய்தவுதவி செய்தவனுக்கே மிகுந்த அபாயம்
உண்டாக்கும். எ - று. (கரு)

இக்கதை கபோதவாக்கியத்தி லுள்ளது.

தன்மானங் குலமானந் தன்னைவந்தடைந்த வுயிர்த
ங்கண்மானம், என்மானமாகிலென்ன வெல்லவருஞ்சரியெ
னவே யெண்ணம்போந்து, நன்மானம் வைத்தொருநாளு
மவர் தங்களுக்கு நன்மைசெய்வோர், மன்மானியடைந்
தோரைக் காக்கின்ற வள்ளலென்ன வழுத்தலாமே.

(இ-ள்.) தான் பிறந்த ஜாதியபிமானம், தன்னிடம்வந்து அடைந்தவர்களுடைய உயிர்போன்றமானம், முதலியவைகளை யும, தன்னுடையமானத்துக்ுச் சமானமாகக்க நதி நல்ல அபி மானம்வைத்து எந்தக்காலத்திலும், நனமை செய்யத்தக்கவர்க ள்யாரோ? அவர்களையே! பொருந்திய மானுபிமானமுள்ளவ ர்கள், அபயமென்றடைந்தவர்களை இரட்சிக்கததக்க வள்ளல் களென்று சொல்லுவார்கள். எ - று. (கூசு)

தன்னைத்தான புகழ்வோருந் தன்குலமேபெரிதென வே தான்சொல்வோரும், பொன்னைத்தான் றேடியறம் புரியாம லவைகாததுப் பொன்றினோரு, மினனைப்போ ன்மனையாளை வீட்டில்வைத்து வேசைசுகம் விரும்புவோ ரும், அன்னைபிதாபாவலரைப பகைப்பாரு மறிவிலலாக் கசடராமே.

(இ-ள்.) தன்னையே புகழ்கின்றவாகளும், தன்ஜாதியை யே பெரிதென றுரைப்பவாகளும், பொருளைததேடி தருமஞ் செய்யாமல் புதைத்துவைத் திறப்பவாகளும், மின்னலைப்போ லும் (தேககாந்தியுடைய) மனைவியை வீட்டில்வைத்துப பரத் தையர் போகத்தை இச்சிககின்றவாகளும், தாய் தந்தை வித் வான்கள் முதலியோரை விரோதித்துக் கொல்பவர்களுமாகிய விவாகள், புததியில்லாத கீழ்மக்களாவார்கள். எ - று. (கூஎ)

பெண்டுகள் சொறகேட்கின்ற பேயனொனுங குண மூடப பேடிகளாபர், முண்டைகளுக் கிணையிலலா மு னைவீரர் புருடரென மொழியொணுதே, உண்டுலக முதி ர்ப்பாருள் கீர்ததியற மின்னதென்று முணர்வேயிலலார், அண்டினவர் தமைக்கெடுப்பா ரழிவழக்கிக சொலவுதவ ரறிவுதானே.

இ-ள் மங்கையர் சொற்களைக்கேட்கின்ற பேயர்களாகி ய குணங்கெட்ட பேடியனைய உலோபிகளும, விதவைகளுக் கும, ஒப்புரைக்கக்கூடாத சத்தவீரர்களுமாகிய விவாகளையும் ஆண்டன்மை யுடையவரெனச் சொலலக்கூடாது. உலகத்திற் பிறந்தவர்களுள், புகழும் - தருமமும், இன்னதென்று ஆராய்

ந்து அறியாதவர்களே அடுத்தவர்களைக் கெடுப்பவராவார், நியாயத்தைவிட்டு நியாயவிரோதமாகப் பேசுவதே அவர்கள் புத்தியாகும். எ - று. (௧௮)

பொல்லாக்குணக் கல்விவரில் கொர்வமுண்டாம் மகமேறுடுமொருங்கு சேர்ந்தால், சொல்லாதுஞ் சொல்லுவிக்குஞ் சொற்சென்றாற் குடிகெடுக்கத் துணிவார்கண்டாய், நல்லோர்க்கிம் மூன்றுமுண்டாகிலருளதிக ஞானமுண்டாம், எல்லோர்க்கு முபகாரராயிருந்து பரகதியையெய்துவாரே.

(இ-ள்.) துர்க்குணமுடையவர்களுக்குக் கல்வியுண்டாகில் கருவம் அதிகப்படும். அக்கல்வியோடு செல்வமுங் கூடினால் சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளையுஞ் சொல்லும்படிசெய்யும். தன்சொல் எங்குஞ்செல்லத்தக்கதாயிருந்தால், குடிகளைக்கெடுக்கவுந் துணிவார்கள். நற்குணமுடையார்க்குக்கல்வி, செல்வம், சொற்செல்லுதல், ஆகியஇந்தமூன்று முண்டாகில் அருளும் ஞானமும்பெற்று யாவருக்கும் உபகாரிகளாக இருந்து முத்தியடைவார்கள். எ - று. (௧௯)

தலைவி நலங்கூறல்.

உந்தியின் சுழியின்கீழ்ச் செறுரோமமாங் கரியநாகஞ்
சந்திரனெனவே யெண்ணித் தையலாள் முகத்தைநோக்க
மந்திர கிரிகளாகிய வழிமறித்திடுதல்கண்டு [க
சிந்துரக் கயற்கணோடிச் செவிதனைக் குறைத்ததம்மா.

(இ-ள்.) உந்திச்சுழியாகிய நாபிக்கடுத்துள்ள உரோமமாகிய கரியநாகமானது (எனது தலைவியின்) வதனத்தைச் சந்திரனென்று கருதிமேல்நோக்க, முலைகளாகிய மந்தரமலைகளிருங்கி வழியைத்தடுத்துக் கொள்ளுதலைப்பார்த்து, செவ்வரிபரந்த கயலைப்போலுங் கண்கள் ஓடி செவிகளுக்குச் சொல்லியது.

இதுவுமது.

மாகமாமேடைமீதில் மங்கைநின்றுலாவக்கண்டு, வெண்மாமதியென்றெண்ணி யிராகுவந்துற்றபோது, பாகு

சேர்மொழியினாளும் பகற்பொழுதிலாங்கந், தோகை
மாமயிலென்றெண்ணித் தொடர்ந்தராமீண்டனரே.

(இ-ள்.) வானமளாவிய மேடைமீதில (எனது தலைவி யான) மங்கைப்பருவமுடையவளை நின்று உலாவுகையில ஓடப் பற்ற பூரணச்சந்திரனென்று நினைத்து (நவக்கிரகத்திலொன்று கிய) இராகுவென்னுங் கரும்பாம்பானது வந்து நெருங்கிய பா லைபோலும மொழியையுடையாள் மனம்பதறித் தனதுபாதங்க ளைக்கொண்டு நடக்கையில (அவள் சாயலைக்கண்டு) தோகைகளையு டைய மயிலென எண்ணி அப்பாம்பு திரும்பிவிட்டது எ-று.

சலதாரை விழுநீருஞ் சாகரத்தின்னீசை சார்ந்தாற்,
றலமென்றே கொள்வதல்லாற் குறைகடல் வெறுப்பது
ண்டோ, புலவர்கள் சபையிற்கூடிப் புன்கவியானது சார்ந்
தால், நலமென்றே கொள்வதல்லா லவரிவரோ பெரி
யோர்குற்றம்.

(இ-ள்.) சலதாரையில் ஒழுகும் நாற்றமுள்ள தண்ணீரு ம், சமுத்திரத்திற்புகுந்தால், அதைத்தண்ணீரென்று ஏற்றுக் கொள்ளுமல்லாமல வெறுத்துத் தள்ளுவதுண்டோ? இல்லை. (அதுபோல) பெரியவித்துவான்கள் சபையில (சிறிய நூற் கேள்வியில்லாத) அற்பகவிஞர்கள்வந்து சேர்ந்தாலும், கற்றவர் களென்று ஏற்றுக்கொள்ளுவரல்லாற் குற்றஞ்சொல்லார்கள்.

காரொனுங்குழல் கடப்பிக் கடுஞ்சிலை வாளிசாயப்பி
மமொன வளர்ந்தின்ற வேழத்தின் கோடிசாயப்பித்
தாருறு கரியரோமச் சங்கிலிவழியே சென்று
சிறியனைவளர்த்த செவ்வனைக் குவிறகைகளைகாசான்.

(இ-ள்) கூந்தலாகிய மேகத்துக்கும (புருவமாகிய) வில் லம்புகளுக்கும், மகாமேருபோன்ற முலைகளாகிய யானைத்தந்த ங்களுக்கும், தவறி உரோமமாகிய சங்கிலியின வழியேசென்று

மேன்மையாய்வளர்ந்த செல்வத்தையுடைய எனது நாயகனானவன் அலகுலாகிய (பாயப்பட்ட) திற்காங்களைச் செலுத்தினான். எ - று. (க0ரு)

உண்டதை யொழிக்கும் வாசலோரகீ ரொழிக்கு மேலே, வண்டலு மழுக்குஞ்சேரு முதிரமு மாறுவாசல், உண்டதனிருப்பைகண்டு பெருங்களி யுள்ளங்கொண்டு, கண்டனரினைருரெல்லாங் கதியெனக் கருதுவாரே.

(இ-ள்.) உண்ட உணவுகளை (ஜீரணிக்கச்செய்து) வெளியிற்றள்ளுமமுதலாயலையடுத்து உவர்நீரொழுக்கிச் சேறனையவழுக்குந்திரண்ட இரத்தம மாறுசவாசல ஒன்றுண்டு. அதனிருப்பைப்பார்த்துப் பெருத்த சந்தோஷத்தை மனதிற்கொண்டு வாலிபர்கள் இதுவேமோட்சமென்று கருதுகின்றார்கள். எ-று.

கரந்தொருவன் கணைதொடுக்க மேற்பறக்கும சாளி காத்துக்கண்டே, உரந்து சிறுகானகத்தி லுயிர்ப்புறு பேடுகனக் குரைக்குங்காலு, விரைந்து விடந்தீண்டவுயிர் விடுமவேடன் கணையால்வல் லூறும்வீழ்ந்த, தரன்செயலே யாவதல்லாற் றன்செயலா லாவதுண்டோ வறிவுள்ளோரே.

(இ-ள்) ஒரு காட்டில் ஒளிந்திருந்து வலியகணைதொடுக்கும் வேடனைகண்டு பயந்துபறந்த புறாக்களிரண்டில் ஆணபுறவானது பெட்டைப்புறாவைப்பார்த்து, நமமைப பக்ஷிக்கக்கருதி பூமியில வேடனிருக்கின்றான். ஆகாயத்தில இராஜாளிப்பட்சி பறக்கின்றது. யாது செய்வோமென்று விசனபபட, அந்த சமையத்தில அவ்வேடனை புதரிலிருந்த பாம்புகடித்துஅதனாலவன் இறக்க, அவன் கையிலலிலிருந்த அம்பு விடுபட்டு மேறபறந்த இராஜாளியைக்கொன்று வீழ்த்தியதென்றால், எலலாம கடவுள செயலாலாவதல்லால், தன் செயலாலொன்றுமாவதில்லை. எ - று. (க0௬)

† கொல்லுலை வேற்கயற்கண் கொவ்வையங் கனிவா ய்மாதே, நல்லணி மெய்யிற்பூண்டு நாசிகா பரணமீதிற், சொல்லரிற் குன்றிதேடிச் சூடியதெனனோ வென்றான், மெல்லியல் கண்ணுமவாயும் புதைத்தனள் வெண்முத்தெ ன்றாள்.

(இ-ள்.) கொல்லனுலையிற்காச்சிக் கூராமைசெய்த வேலா யுதமும், கெண்டைமீனையுமொத்த கணகளும, கொவவைபப ழம்போன்ற செவந்தவாயினையுமுள்ள பெணணே ? நலல ஆ பரணங்களை தேகத்திலணிந்து நாசியிணுபரணத்தில் குற்றம பொருந்திய குன்றிமணியைபபுனைந்தது யாதுகாரணம ? என் ன, அம்மேன்மையையுடையவள் (வெட்கித்தனது) கணணையு ம் செவ்வாயையும் மூடிககொணடு வெளளை முத்தெனறு சொ ன்னாள். எ - று (௪௰௬)

தலைவன் கூற்று.

கலி நிலைத்துறை

அருகிலிவளருகிலிவ ளருகிலவரவுருகும்
கரியகுழன்மேனியிவள் கானமயிலசாயல
பெரியகனமிடைசிறிது பேதையிவளேயோ
தெருவிலிவணினறநிலை தெயவமெனலாமே

(இ-ள்.) கறுப்புநிறம் பொருந்திய கூந்தலையும, அழகிய மேனியையும், கானமயிலைப்போலுஞ் சாயலையும, பருத்தமுலை களையும், சிறுத்தவிடையினையுமுள்ள பெணணானவள, பககத் தில்வர, மனமானதுருகும. ஐயோ ! வீதியில் இவள நிற்கும நிலையைநோக்கில தெய்வப்பெணணெனறே மயங்கிச்சொலலு தல வேண்டும. எ - று. (௪௰௭)

பாங்கிகூற்று.

அலகுவாள்விழி யாயிழைநன்னுதற் றி
றிலகங்கணடெதிர் செஞநிலைமாரனும
கலகமேசெயுங கண்ணிதுவாமென
மலரம்பைநதையும வைததுவணஙகினான்.

(இ-ள்) வாளாயுதத்தை யொத்தகண்ணுடைய (எங்கள்) கன்னியினது நல்ல நெற்றியிலுள்ள பொட்டினழகை, செவ்வி யவில்லையுடைய மன்மதன் கண்டு, கலகம்விளைக்கும், கண்ணே யென்று நினைத்து தன்மலரம்புகளைந்தையும (அவன் முன்) வைத்து வணங்கினான். எ-று. (௧0௮)

குரங்கு நின்றுகூத் தாடியகோலத் தைக்கண்டே
அரங்கு முன்புநாய் பாடிக்கொண் டாடியவதுபோல
கரங்க ணீட்டியே பேசியகசடரைக்கண்டு
சிரங்க ளாட்டியே மெச்சிடு மறிவிலார் செய்கை.

(இ-ள்.) குரங்கு கூத்தாடிநின்ற அழகைப்பார்த்து, ஒரு நாய், தானும் அவ்வாறுகூத்தாடக்கருதி ஊளைப்பாட்டுடன் வீதியில ஆடியதுபோல, கைகளைநீட்டிப்பேசும் மூடர்களைக்கண்டு மெச்சித் தலைகளையாட்டித் தங்களைத்தாங்களே மெச்சிக்கொள்வது அறிவில்லாதொழில். எ-று. (௧0௯)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

வில்லது வளைந்ததென்றும வேழம துறங்கிற்றென்றும, வல்லியம பதுங்கிற்றென்றும வளர்க்கடா பின்னிற்றென்றும, புல்லர்தஞ் சொல்லுக்கஞ்சி பொறுத்தனர் பெரியோரென்றும், நல்லதென நினைக்க வேண்டாம் நஞ்செனக்கருதலாமே

(இ-ள்.) வில்வளைந்து கொடுத்தல், யானை நித்திரைசெய்தல், புலிபதுங்குதல், நாய்பின்வாங்குதல், கீழ்மக்கள் சொல்லுக்குப்பயந்து பெரியோர் பொறுமையோடிருத்தல், இவைகள் யாவையும் நன்மையென்று நினைக்கக்கூடாது. விஷமென்றே சிந்திக்கவேண்டும். எ-று. (௧௧0)

சலங்களிற் கிடக்குமாமை சலத்தைவிட் டகன்றபோது, கொலைபுரி வேடன் கண்டு கூரயிற்கொண்டு செல்ல, வலுவினு லவனைவெல்ல வகையொன்று மில்லையென்றே, கலையெலி காகஞ்செய்த கதையெனவிளம்புவோமே.

(இ-ள்) தண்ணீரிலிருந்த ஓராமை கரையில் வந்தபொழுது அதைக்கொல்லுந் தொழிலையுடைய ஒருவேடன் பார்த்து பிடித்து வலையிலிட்டுக்கட்டிக்கொண்டுபோக, அந்த ஆமைக்குப் பிராணசிநேகிதமாக விருந்த ஒருமானும், எலியும், காகமும், தங்கள் வல்லமையினால் அவ்வேடனை ஜெயிக்க யாதொருவகையிலுமுடியாதென்று நினைத்து, ஒருவித தந்திரத்தால ஆமையைத் தப்புவித்தக்கதையையாரும், (நீ செய்தகாரியம்)

நிலமதிற குணவான்றோனுறி னீளகுடித்தனரும்

வாழ்வார், தலமெலாம் வாசநேகொண்டுறு சந்தனாரத்
திற் கொப்பார், நலமிலாக் கயவனொன்றுறி னக்குடித்
தோம்பாழாக, குலமெலாம் பழுதடையும் கோடரிக்
காம்புநேராம

(இ-ள்.) உலகத்தில் நல்லகுணமுடைய ஒருவன் பிறந்தால், அவனால் அவன்குலமுழுதும், வாசனையுடைய, சந்தனவிருட்சம்போல எத்திசையிலும் புகழடைவார், நன்மையில்லாக் கீழ்மகனொருவன் பிறந்தால் அவன் குலமும், சேதமும், பாழடையும். கோடரிக்காம்புபோல தன் [illegible] சந்தானத்தைக் கெடுப்பான் என்பது. (கஎ)

விபசாரத்தைக் கைக்கொண்ட [illegible]
[illegible], நீலன் [illegible].

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

— உயிரனைய துடனாகாத வுறவாகிநின்ற பெண்டீரை
யதிர்ந்தோ னுடனிசைசெய்கை, செயவெல்லா மென்றிலெ
ம்முறைகாலை யார்த்து தனையாக்கல் கிநவநையுமதீதென், தவி
லவிழ்விராய பெற்றபொழுது முங்குவிக்க திறமுமெண்மதியே
னத்து வழுமுழின், இமவென வளருவதுமொருகதார் சானமு
நீயெனப புகன்றே ஒனையுறருமே.

(இ-ள்.) வேல்போலுங் கூரிய கண்களையுடைய தோழியே! எனதுயிரினுஞ்சிறந்த சோரநாயகனிடத்தில் நான்கூடிக் குலாவிவரும் மர்மத்தை எனது சொந்தநாயகனறிந்து, இவ்வுறவு காய்மறைவென்றில்லாமல் எனமேற் கோபங்கொண்டிப்படிப்பட்ட சகாதகாரியஞ்செய்யத் துணிந்தமைக்குக்காரணமியாதென்றுகேட்க, அப்போதுநான், உண்டென்பதும், இல்லையென்பதுமாகிய விரண்டுகாரியங்களும் குறையாகவே முடியுமென்றெனக்குள்யோசித்து, காமம்பொதுவென்றும், தலையிலெழுதிய வெழுத்துத்தவறாதென்றும் சொன்னேன் அவ்வாறு னிலுமதிககோபங்கொண்டு. விதியைமதியால் வெல்லக்கூடாதாவென்ன, அதற்கு நான் ஐயோ வென்புத்தி யென்புத்தியல்லவா? ஆன்மாக்களுக்குள்ள சிறந்தபுத்தியும், ஊழின்படியே நடக்குமென்று, பெரியோர் கட்டளையிட்டிருக்கின்றார்களே, மேலும் இதற்குச்சாட்சிதசாங்களே பிரத்தியட்சமாயிருக்க வேறுதேவையோவென்றேன், அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்தனர். இதைநீயறிவாயாக. எ - று. (௧௧௩)

[illegible]ட்பிடைக் குய்யமவைத்தார் பிறர்மனைநலத்தைச்
செய்வார், சட்புடைக் காமத்தீயார் கன்னியை விலக்கி
னோர், அடங்கானுஞ்சுங்கினோர் ராயுதங் கொண்டுகி
[illegible] குட்டநோய் நரகில்வீழ்ந்து குளிப்பவரிவர்கள்கண்
[illegible]

(இ-ள்.) சிநேகத்தில் வஞ்சகஞ் செய்தவரும், அயலான் மனைவி இன்பத்தைப் [illegible]சித்தலும், காமாக்கினியால் வருந்து கன்னிகையை ஆவள்விட்டுத் தணியக்கலவாதவரும், கொலைத்தொழிலை மேற்கொண்ட போர்க்களத்தில், பயந்தோடியவரும், (ஆகிய இவர்கள்) குஷ்டவியாதியடைந்து நெடுநாள் உலகத்தில் துன்பத்தை யனுபவித்துப் பின்பு நரகத்தில் விழுவார்கள். எ - று. (௧௧௪)

மதியிலா மனையாளன்மன்னன் மடந்தையை வேட்
டையிலே, குதுவது காலந்தன்னிற் றேவுமென்றனா[illegible]

தேயாற்றில், புதுமையா யெடுக்கபோது பெட்டியிற் பு
லியாயாலே, அதிருடன கடியுண்டனறே யருநரகடைந்
தானமாமேதா.

(இ-ள்.) விவேகமற்ற வோர்பிராமணன் தனனிடத்துக்
கல்வி பயின்றுவந்த இராஜகுமாரத்தியின மீது வியாமோகங
கொண்டு, அவள புஷ்பவதியானகாலம மிகவுந் தோஷமுடை
யதென்றும, உடனே அவளைபபெட்டியு ளடக்கஞசெயது நதி
முதலிய நீரோட்டஙகளில விட்டுவிடவேணடுமென்றும அவள
தந்தையாகிய அரசனுக்குததெரிவிதது, அவவாறே செயவித
துப, பினபு தான அந்தபபெட்டியைத தேடிககொணடு ஆற
றோரமாகச சென்றோரிடத்தி லபபெட்டியைககணடு அதை
யெடுத்தாசையுடனே திறகக, அதறகு முனனமே, வேட்டை
யாடிவந்த வேறொரு அரசன அபபெட்டியைப்பார்த் தெடுத்
துத்திறந்து, அதறகுள்ளிருநத கனனிகையை யழைத்துக்கொ
ணடு வேட்டையிலகப்பட்ட புலியை யதிற்போட்டுப பூட்டிப்
பழையபடி யாற்றில விட்டுவிட்டானாதலால, அப்பெட்டிக்கு
ள்இருநதபுலி யபபிராமணனையடித்துககொலல, அதனால இற
ந்து நரகத்தையடைந்தான். எ - று. (௧௧௫)

மையது வல்லியமவாழ் மலைக்குகை தனிறபுகுநதே
ஐயமும புலிக்குக்காட்டி யடவியிற றுரத்துஙகாலை
பையவே நரிநகோளாலே படுபொருளுணரபபட்ட
வெய்யவம் மிருகநதானே கொன்றிட வீழ்நதகனறே.

(இ-ள்) ஓராட்டுக்கிடாவானது புலியிருக்குமபடியானஒரு
குகைககுட்புகுந்து அப்புலியை ஒருவிதமாய் மிரட்டிச் சநதே
கத்தைககாட்டிக் காட்டினவழியாய விரட்டுகிறகாலத்தில், எ
திரில்வந்த ஒரு நரியின்கோளால அபபுலியானது உணமையை
த தெரிந்துகொணடு அவ்வாட்டின்மேல பாயந்துகொல்ல ஆட
டுககிடாயிறநதது. எ - று. (௧௧௬)

மங்கைகைகை சொற்கேட்டு மன்னாபுகழ் தசரத
னும் மரணமானான, செங்கைமலைச் சீதைசொலலால

சீராமன் கேட்டவுடன் சென்றான்மான்பின், தங்கையவள்
சொற்கேட்ட ராவணனுங் கிளைசேயார் தானுமாண்டான்,
தங்கையாசொற் கேட்பதெல்லாங் கேடுவரும் பேருல
கோர் நகைப்பர்காமே

(இ-ள்.) அரசர் புகழும் தசரதன, கைகேசியென்னும
மனைவியின சொறகேட்டு மரணமடைநதான ஸ்ரீராமபிரான
ஜானகிசொற்கேட்டு மானின்பின்சென்று வருந்தினன். இராவ
ணன தன் தங்கையாகிய சூர்ப்பணகையின சொற்கேட்டுத தன
சுற்றத்தோடு மாண்டான. ஆதலால் ஸதிரீகள சொறகேட்ப
தெல்லாம துன்பத்திறகே யிடமாகும உலகத்தாரும, நகைப்
பார்கள். எ-று. (கக௭)

அதிகாரிருவர்நட்புக் கவமதிப்புநினைவார்களோர்
ஒதிநெறிபடச்செடறு துணைபிரிந்திடுவதென்றால்
மேவியன்பலவாயில் வேசைதாய்பச்சைநாவி
பூதியனைப்போலாகி யுழன்றுநைய்துவாரே.

(இ-ள்.) முதலில ஒற்றுமையான சிநேகத்தைக் கொண்
டிருந்த இருவருள், ஒருவனை, மற்றொருவா அவமதிக்கவேண்டு
மென்றெண்ணி, அதறகுரிய வஞ்சகங்கள் பலவாகச்செய்து,
அதனால பகைநேர்ந்து ஒருவனைவிட்டொருவா பிரிந்து, ஒரு
பாவியானவன, தன் மகனோடு இணைபிரியாது கூடிக்கூடலாவி
செய்த ஒரு பிராமணனுடைய குடத்தில பச்சைநாவியை வைத்
து ஆதியசைதையை யொப்பாகும் எ-று (கக௮)

இக்கதை சிந்தாமணியிலுள்ளது.

அருமையும பெருமைகாணு மரிக்குடன் பிவர்
தம்பால், இருமையு மொருமையாகு மின்புறக்கேதுவு
ண்டாம, பரிவினாச் சகுனிபோலப் பண்புகெட்டவாகு
டம்பால், ஒருமையினி ரயமெய்து மேதுவே யுமரும
ன்றே.

(இ-ள்.) ஒருவருடைய அருமை பெருமைகளையறிந்து உடன்பாடான சிநேகஞ்செய்வார்களாகில், இம்மை, மறுமை இருமையிலும் ஒரேவிதமான இன்பத்தையடைவதற் கேதுவுண்டாகும் சகுனியைப்போல அனைபில்லாமல் துற்குணங்கொண்டவர்களின் சிநேகத்தால் மேன்மேலும் பாவங்களே அதிகப்பட்டு நரகவேதனையுண்டாகும் எ - று (௧௧௯)

ஒருவனை யிரண்டியாக்கை யூனொடு பொதி யானைநாற்றம்
உருவமும் புகழுமாகு மதற்குள் நீயினைப்புகழ்றாறு
மருவிய யாக்கைதனிங்கே மாய்ந்திடு மற்றியாக்கை
திரமதா யுலகமேத்தச் சிறந்துபின் னிற்குமன்றே

(இ-ள்) உலகத்தில மனிதர்களுக்கு, பொய்யுடம்பென்பதும், புகழுடம்பென்றும், இரண்டுடம்புகளுண்டு அவற்றுள் இவ்வுலக வினைகளை நுகர்வதற்கேதுவாகிய நாற்றமெடுக்கின்ற மாமிசபிண்டமாகிய பொய்யுடம்பு இவ்வுலகத்திலேயே நிலையின்றி மாய்ந்துவிடும் புகழுடம்போவெனில் இம்மை மறுமைகளுக்கேதுவாய் என்று மழியாமல் உலகமெங்கும் சிறந்து [illegible] போடு நிலைநிற்கும். எ - று (௧௨௰)

வேலியானது பயிர்தனை மேய்ந்திடில் வேறுகாக்க
காலனானவ னுயிர்களைக் கவர்ந்திடநினைந்தால்
ஞாலமன்னைபர் பாலகரைக் கருதவரானால்
மேலினிச் சார்ந்துடனையார் கோலெனிலக்குவா வேந்தே.

(இ-ள்.) அரசனே! காவலாக விடப்பட்ட வேலியே பயிரையுண்ணவும். எமனே உயிர்களைக் கவரவும் கொலைப்படுத்த விஷந்தனைத் தாய்மார்களே பிள்ளைகளுக்கூட்டவும் நினைப்பார்களாகில் இதையறிந்து தப்பவல்லார்யார். எ - று. (௧௨௧)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

அறங்கெடு நிதியுங்குன்று மாவியு மாயுங்காய, நிறங்கெடு மதியும்போகி நீணடோர் நரகிற்சேர்க்கு, மறங

கெடு மறையோர்மன்னர் வணிகர்நல்லுழவோ ரொன்றும்,
குலங்கெடு வேசைமாதர் குணங்களை விரும்பினோர்க்கே.

(இ-ள்.) சாதகுணத்தையுடைய வேதியர், அரசர், வைசியர், உழவினர் எனனும ஜாதிகளினுயாவைக் கெடுக்கத்தக்க, பரதனையரை இச்சித்தவர்களுக்கு தருமங்கெடும், செலவம் குறையும், உயிரழியும், தேககாந்தியுமாறும், புத்தியுங்கெட்டு நீண்ட நரகத்தையடைவார்கள். எ - று. (௧௨௨)

இரண்டு சகோதரிகள் தங்களிடங் கலந்த
இரண்டுதலைவர்களைப் பற்றிக்கூறியது.
கட்டளைக்கலித்துறை.

அரவிந்தநண்பன் சுதன்றம்பி மைத்துனன் அண்ணன் கையில், வரமுந்தியாயுதம் பூண்டவன் காணுமற் றங்க லேனா, பரமனற்கிரியை யேந்திய மைந்தன் பகைவன் வெற்பை, பரமெனவெடுத்தவன் மாற்றானறன் சேவக னென்னடியே

(இ-ள்.) தங்காய? என் வீட்டிற்குவந்தவன். தாமரைக்கு சிநேகனாகிய சூரியன், அவன்புத்திரன் கர்னன், அவன்தம்பி யருச்சுனன், அவ்வருச்சுனன் மைத்துனன், கிருஷ்ணன். அக்கிருஷ்ணன் தமையன் பலராமன், அப்பலராமன் கையிலுள்ள ஆயுதம் கலப்பை, அக்கலப்பையைப் பூண்டிருப்பவனாகிய அருமைக்கடாவென்றறிவாயாக, வென்றுசொல்லி, உன் வீட்டிற்குவந்தவன் யாரென்றுகேட்க, தமக்காய்? சிவபெருமான் வசிக்கும் கயிலைமலையையெடுத்த விராவணன், அவ்விராவணனுக்குப பகைவனாகிய ஸ்ரீராமபிரானுக்கும் தாசத்துவம் பூண்டவனும், அவ்விராவணனோடு பகைத்து எதிர்த்தவனும், பாவதங்களையெல்லாம் இலேசாகப் பெயர்த்தெடுத்தவனுமாகிய ஆஞ்சனேயன், எனவே குரங்கென்றறிவாயாக. (எ - று)

இரண்டு கண்பர்கள் தாங்கள் கலவிசெய்த
மங்கையர்க ளியல்பைக்கூறியது

சங்கரன்றேவிதமையன் மனைவிதனக்குமுன்னும்
மங்கையரோறியவாகனங் காணுமற்றஙகவளோ
கொங்கைகளீரைந்துடைய வளாயிக்குவலயத்தில
எங்குமதிரியுமவயிரவருர்தி பெணறேங்கினையே

(இ-ள்) ஒருவன் மற்றவனைப்பார்த்து கண்பனே! நீகலந்த மங்கை எந்தனமையனென சிவபெருமானுக்கு நாயகியாகிய பாரவதி, அப்பாரவதியின் தமையன், விஷ்ணு அவ்விஷ்ணுவின் மனைவி, இலக்குமி, அவளிலக்குமிக்கு முனபிறந்தவள் மூதேவி, அம்மூதேவியானவளேறிய வாகனமாகும, எனவே கழுதையெனறு கூற, அதைககேட்ட மற்றவன, நான கலந்த மங்கையோவெனில, வயிரவக்கடவுளின வாகனமாயும, பத்துமுலைகளை யுடையனவாயும், ஊரெங்குந்திரிகிற நாயென்றறிவாயாக எ - று. (௧௨௪)

இந்திரன்பதங்கள்குன்று மிறையவாபதங்கணமாறு
மந்தரநிலைகள்பேற மறுகபலவறுமையாகும
சந்திரன்கதிரோன்சாயுந் தரணியிறமேயமாளும
அந்தணாகருமங்குன்றில யாவரோவாழுவாமனணில்

(இ-ள்.) வேதியாகள் தாஙகள செய்யததக்க கிரியைகளை செய்யாதொழிந்தால இந்திரனது செலவஙகளும், குறையும். இராஜர்கள வாழக்கையும மாறும். மந்தரமலையினது நிலைகளும் பெயருமம். எவ்விடஙகளினும வறுமை மிகுதியாம. சந்திர சூரியாகளும நிலைகெடுவாாகள். பூவுலகமெலலாம் பொலிவழிந்து நிற்கும். உலகில வாழததககவாயார். எ - று. (௧௨௫)

தலைவி கூற்று.

என்னனைக்கன்று முத்தனைக்குனிக்கு மிறையனைய
னைக்குமேயனறு, மனனனைதகன்றிப் பினனனைக்குதவா

னைப்பாலவருந்தி னாடுவேனோ, முன்னனைக்கொன்று பி
ன்னனைப்புரந்த முதுபகையவன் பிதாவுருமல், கன்ன
னைக்கொன்று விசயனைப்புரந்த கவுத்துவ ராமகிருஷ்ண
யனே.

(இ-ள்) என்றாய்க்குமாத்திரமல்ல, மூத்தக்குத் தாயான
கரும்பை வில்லாகவளைக்கும மன்மதனுக்குத்தாயாகிய இலக்கு
மிக்குப் பிறப்பிடமான சமுத்திரத்தாலும் பெற்றதாய்க்கேயல
லாமல் பின்வளர்த்த தாய்க்கு முதலாகவலிய குயிற்பட்சியா
லும், துன்பமுற்று வாட்டமடைவேனோ? இராமாவதாரத்தில்,
மூத்தவனாகிய வாலியைக்கொன்று இளையவனாகிய சுக்கிரீபனை
இரட்சித்த பழைமையான பகையை, அவன் தந்தையான இந்
திரன் மறவாமல் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் கர்ணனைக்கொன்று அ
ருச்சுனனை இரட்சித்த கௌஸ்துபாபரணமணிந்த இராமகிரு
ஷ்ணனே. எ - று.

கௌத்துவம் - என்பது கப்பமென்னும் பொருளுக்கும் இ
டையில் நின்றது. (௧௨௬)

நேரிசை வெண்பா

பொன்புனலுக்கோப்பறவை பாபத்திற்கோரிலக்கம
நன்னிலைக்கண்டக்கா ஞானகாலி— இன்புவியை
ஆள்வோமதுரை யழகியசொக்கநாதரவம
நீள்வாகனநன் னிலம.

(இ-ள்) நற்குணமுள்ளவருக்கு, ஈ - (கொடு) பாவஞ்செய்ய
வைகாது, அஞ்சு - (பயப்படு) கண்பெற்றவனைக்காணில, விலங்கு -
(நீங்கு) வலிமிகுந்த உலகத்தை ஆளும்படியான மதுரை சொக
கநாதருக்குப் பணிவிடைசெய். எ - று.

அரவம நீள்வாகனநன்னிலம என்றதில

அரவம - பணி. வாகனம் - விடை. நிலம செய. எனவே
பணிவிடைசெய்யென்பது பொருள். (௧௨௭)

இது மும்மூர்த்திகளின் உணவாதிகளைப் பற்றிக்கூறியது.

சிறுவனைப்பயறு செந்நெற்கடுகு
மறிதிகிரிதண்டு மணிநூல்—பொறியரவம்
வெற்றேறுபுள்ளன்னம் வேதகாரணமாலயமுங்
கற்றுழாய்பூவே கறி.

(இ-ள்.) பிரமனுக்குப்பயறு, கறியும், செந்நெல், உணவும், சடையும், ஆயுதமும், உபவீதம், பூஷணமும் அன்னம், வாகனமும், தாமரை, வசிக்குமிடமாகுமாம். விஷ்ணுவுக்கு, வெண்ணெய், கறியும், பூமி, உணவும், சக்கரம் ஆயுதமும் கௌஸ்துவம் ஆபரணமும், கருடன் வாகனமும், கடல், வசிக்குமிடமுமாகும், சிவபெருமானுக்கு பிள்ளைக்கறி, கறியும், விஷம், உணவும், மான், ஆயுதமும், சர்ப்பம், பூஷணமும், ரிஷபம் வாகனமும் திருக்கைலாயம், வசிக்குமிடமுமாகும் எ-று.

சிரம்பார்த்தானீசனயன் றேவிகளைப்பார்த்தான்
கரம்பார்த்தானொக்கமலக் கண்ணன்—உரஞ்சேர்
மலைவெருந்ததிண்புயத்து வண்ணான்ஸ்ரீராமன்
கலைவெளுத்தக்கோதைதனைக் கண்டு.

(இ-ள்.) சிவன், தலையைப்பார்த்தான், பிரமா, தன்மனைவியைப்பார்த்தான். சிவந்த தாமரைபோலுங் கண்ணன் தன் கையைப்பார்த்தான். பன்முடையமலையையும் வெருக்கச்செய்யப்படியான புயமுடைய ஸ்ரீராமனென்னும் பெயரையுடைய வண்ணான், கலைதிறம் வெளுத்துக்கொடுத்த கோதநிலைப்பார்த்தவுடனே. எ-று. (௪௨.

சரியானது பொன்மிருமைபையேற நற்றவர் ருத்துதொழு, எரியொன்று செலவன் அரைஇனிமெய்யி ருடைமருக, சொரிகின்ற நாகமின் சோற்றினிலேறித் கொட்டாதவா, சரியொன்று சொக்கக் கனலேறிவந்தது நகைளதே.

(இ-ள்.) யானை உருவமனமைந்த கணபதி பெருச்சாளியி லேறியும், கல்வியான்கள் சூழ்ந்து துதிக்க முருகக்கடவுள் மயி லிலேறியும், சூல்கொண்ட மேகங்கள் படர்ந்து மழைபொழி கின்ற பருவதத்திலுற்பவித்த உமாதேவி அன்னப்பட்சியிலேறி யும், சமபுநந்தியிலேறியும் நம்மிடத்தேவந்தார்கள் எ - று. ()

மிகுபொன்மை=பெருச்சாளி. எரியொன்று செலவன் முருகன். துலாஸ்நானக்கட்டம், மாயூரம்=மயில் நாகமினா= வளையுமை. சோறு=அன்னம். சொந்தக்கனல்=நந்தி, (நந்தி.)

ஒருபாதி மாலகொள மற்றொருபாதி யுமையவன் கொண்டான், டிருபாதி யாலுமிறந்தான புராரியிருக்கிறதியோ, பெருவாரிதியிற் பிறைவானிற் சாப்பம் பில்த்திறகற்ப, தருவானபோஜ கொடையுன்கை யோடென் கைதந்த னனோ.

(இ-ள்.) ஒரு பாகத்தை விஷ்ணுகொள்ளவும், மற்றொரு பாகதமைத உமையவன்கொள்ளவும, ஆக இரண்டுபாகத்தாலும் திரிபுரசமமாரகாத்தனான சிவன இறந்துபோயினன், சந்திரன் வானத்திலும். ஆதிசேடன் பாதாளத்திலும் புகுந்தது. போஜ மகாராஜனே ? கறபக விருட்சம்போலும் கொடைதன்மை யை உனகையிலும கையிலேந்திய ஓட்டை எனகையிலுங கொடுததனன. எ - று. (கஙக)

கமபமதகடகளிறுறன் றிலைவாழுங் கணபதிதன பெருவயிற்றைக் கண்டுவாடி, யுமபொலாம் விழித்திருந் தா ரயிலவேற்சங்கை யுடையவறுமுகவனுங்கண்ணீராறு ஞன், பம்புசுடர்க்கண்ணனுமோ நஞ்சுண்டான்மால் பய மடைநதா னுமையுமுடல பாதியானன், அம்புவியைப்ப டைத்திடுவ தவமதேயென் றயனுமன்னமிறங்காம லலை கின்றானே.

(இ-ள்.) மும்மதங்களேர்ந்த கூடிய யானைமுகமுடையவ ராய்த் திருத்தில்லையில் அமரும் கணபதியினுடைய பெருத்த

வயிற்றைப் பார்த்துப் பயமடைந்து, தேவர்கள் இமையாதிருந்தார்கள். வேலாயுதத்தைக் கையிலே வைத்திருக்கின்ற ஆறுமுகன், கண்ணீர் ஆறானான். பொருந்திய அக்கினிக்கண்ணையுடைய சிவன் விடத்தையுண்டான், மகாவிஷ்ணு பயமடைந்தான், உமாதேவியும் தேகம் பாதியானாள், பிரமா உலகத்தைப் படைத்திடுதல் வீண் என்று அன்னமிறங்காமல் அலைந்தான். எ - று. ()

இமையாதிருத்தல்=கண்ணிமையா திருத்தல். ஈராறு=பனிரண்டு. பயம்=ஜலம். அன்னம்=ஓதிமம். இவைகள் இயற்கையாயுள்ளதை வியந்து புதுமையாகக் கூறியிருக்கின்றார்.

காமமே குலத்தினையு நலத்தினையுங் கெடுக்கவந்த களங்கம், காமமே தரித்திரங்களனைத்தினையும் புகட்டிவைக்குங் கடாரங், காமமே பரகதிக்குச் செல்லாமல் வழியடைக்குங் கபாடங், காமமே யனைவரையும் பகையாக்கிக் கழுத்தரியுங் கத்திதானே

(இ-ள்.) (பெண்கள் மயக்கமாகிய) காமமே [illegible] குலநெறியையும், நன்மையையும் கெடுத்துவிடும்படியான குற்றம். வறுமைகளை நிறைத்துவைத்திருக்கும் பொக்கிஷம். முத்திமார்க்கத்திற் செல்லாமலடைத்திருக்குங் கதவு. அனைவரையும் பகையுண்டாக்கிக் கழுத்தறுக்கத்தக்க வாளாயுதமுமாம். எ - று. ()

கலிவிருத்தம்.

துடாரி தண்ணுமை பேரிகை சல்லரி டக்கை
கடாகமெங்கணு மதிர்ந்திட வொலித்திடக் காலை
விடாத நாணமுங் கன்னிய புருடனை விழைந்தே
அடாது செய்தமங் கையரவனை யொலித்தல் போலாமால்.

(இ-ள்.) பம்பை, மத்தளம், பேரிகை சல்லரி, இடக்கை, நகரா, முதலிய வாத்தியங்களதிர்ந்திடச் சப்தித்தலைப் பார்த்தலானது விடக்கூடாத வெட்கம் நீங்கி அன்னியநாயகர்களை இச்சித்துப் பொருந்தாத காரியத்தைச்செய்த பெண்களினது இயற்கைக்குணங்கள் சப்தித்தலைக்கேட்டது போலாம். எ - று. ()

விவேகசிந்தாமணி.

வேறு.

தண்டுலமிளகின் றூள்புளியுப்பு தாளிதம்
பாத்திர மிதேஷடம்
தாம்புநீர் சேற்ற மூணறுகோலடை சகடி
முக்கியுங் கைராந்தல
கண்டகங் காண்பான் பூஜைமுஸ்தீபு
கழல்குடையேவல சிறுமணடி
கம்பளிநூசி நூலடைக் காயபபை
கரண்டகங கண்டமேற்றங்கு
தண்டமூறியகாய் கரண்டிகை வெண்ணெய்
பூட்டிண பூட்டுமேகதறி
சொலலிய வெல்லாங் குறை வறத்திருத்தி
பொருந்த பம்பலவிதமதை தடம்
பொன்னிங் கிணையோரடையவாகனமுய
பொருநிலை சேர்ந்துமலிருந்து
பிரணயங்களுக்குமிடமுந்தமைத்ததனைப்
பிரபடல யாத்திரைக்கழகே.

(இ-ள்.) அரிசி, மிளகுப்பொடி, புளி, உப்பு, மிருதிப தாளிதபாத்திரத் தட்டுகள், கயிறு, தண்ணீர் சொம்பு, ஊறுகோல், வெஞ்சிராகுகள், சக்கிமுக்கி அல்லது நெருப்புண்டாகுங்கருவி, கைராந்தல், அம்வாள், கல்லுளி, பூசைக்கு சாமான்கள், பாதரட்சை, குடை, வேலையாள், சிறுமணவு, பலகாரதிகள், கம்பளி, ஊசி, நூல், வெற்றிலையாதிக்குமபை, கரண்டகம், எழுத்தாணி, ஊறுகாய்த்துண்டுகள், கடி, நெய்வெண்ணெய், தட்டு, பூட்டு, கத்தி, இவைமுதலாகச் சொல்லப்பட்டவைகளெல்லாங் குறைவில்லாமல் இருந்தோடு பலவகைகளிலுஞ் சேகரித்து வஸ்திரங்கள் துணையோடு யானைவாகனத்தோடு பொருந்த நிலைமையான ஜலமுங்கல்லிருப்பிடமுங் ஜனங்கள் தங்கும் இடங்கண்டு, சமைத்துண்டு, பிரயாணஞ்செய்தல் யாத்திரைக் காரருக்கழகாம். (எ - று.)

விவேகசிந்தாமணி மூலமும்-உரையும் முற்றுப்பெற்றது.